

Tổng Tài Ác Ma Ưa Sủng Háo Sắc

Contents

Tổng Tài Ác Ma Ưa Sủng Háo Sắc	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	7
4. Chương 4	10
5. Chương 5	12
6. Chương 6	15
7. Chương 7	18
8. Chương 8	20
9. Chương 9	23
10. Chương 10	26
11. Chương 11	28
12. Chương 12	31
13. Chương 13	33
14. Chương 14	36
15. Chương 15	38
16. Chương 16	40
17. Chương 17	45
18. Chương 18	47
19. Chương 19	49
20. Chương 20	52
21. Chương 21	57
22. Chương 22	59
23. Chương 23	61
24. Chương 24: (h + End)	64
25. Chương 25: Ngoại Truyện 1: Thằng Con Nghịch Tử	65

Tổng Tài Ác Ma Ưa Sủng Háo Sắc

Giới thiệu

Một câu chuyện tình yêu giữa một nhà thiết kế trẻ đầy tài năng cùng với một tổng tài bá đạo thì liệu

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tong-tai-ac-ma-ua-sung-hao-sac>

1. Chương 1

Lạc Uyển - 1 nhà thiết kế trẻ năm nay 21 tuổi. Vừa có sắc vừa có tài, cô dành học bổng toàn phần đến Havard Mỹ. Du học 2 năm, Lạc Uyển quay về nước để phát triển sự nghiệp. Bao nhiêu công ty thời trang lớn nhỏ ngỏ ý mời cô về nhưng Công ty cô chọn là MFashion - Công ty thời trang hàng đầu TQ

MFashion chỉ là công ty con. Công ty mẹ là Mạc thị

Hôm nay là ngày đầu tiên đi làm. Lạc Uyển căn bản dậy từ sớm nhưng sắp muộn vì k biết phải mặc gì. Là nhà thiết kế nên hầu như đồ nào cũng là tự tay làm. Cuối cùng chọn một chiếc đầm công sở hở một bên vai, nửa đen nửa trắng. Trang điểm cũng k mất gì nhiều vì mặt cô vốn đã đẹp rồi

Bắt taxi Lạc Uyển đến thẳng MFashion. Vừa bước chân ra đã khiến người ta thấy k tầm thường. Dáng đi tự tin, kiêu ngạo + với bộ đồ và dáng người tuyệt hảo. Bộ váy làm tôn lên nước da trắng ngần của cô

Đeo kính dâm, Lạc Uyển thu hết ánh nhìn của bọn đàn ông vào tầm mắt, chỉ hận k được nuốt sống đám háo sắc kia

Đang chờ thang máy bỗng có giọng nói cất lên phía sau cô

” Cô là nhà thiết kế Lạc? ” Là một người con trai trông khá trưởng thành

” Là tôi. Anh là... ”

” Tôi là Lái xe riêng của Mạc tổng, được lệnh của cấp trên đưa cô đến trụ sở chính ”

” Trụ sở chính sao? ” Lạc Uyển tuy hơi khó hiểu nhưng vẫn đi theo

Theo thông tin cô có. Mạc tổng là Mạc Đình Phong năm nay 27 tuổi. Có thể nói trên thương trường kinh tế là người trẻ tuổi. Chỉ là Tổng giám đốc nhưng danh thì hơn Chủ tịch - cũng là bố Mạc Đình Phong. Anh ta từ nhỏ đã được định sẵn là trở thành người tiếp quản tập đoàn nên bố Mạc Đình Phong cũng lui về ở ẩn

Mạc Đình Phong tướng mạo đẹp hơn hoa lại lạnh lùng tàn khốc. Anh ta chính là ngoài tiền, gia đình và sự nghiệp thì chẳng quan tâm gì khác, nhất là phụ nữ

” Đến nơi rồi thưa cô ”

Xe dừng tại một toà nhà lớn, cao k thấy đỉnh. Cô bước vào mà khá hồi hộp. Đương nhiên tất cả được giấu sau nhan sắc tuyệt mỹ kia

Thang máy đi thẳng đến tầng cao nhất. Đây lại là thang máy trong suốt, nhìn xuống dưới Lạc Uyển thấy mấy ả nhân viên bắt đầu ngồi soi mói

” Hứ, đẹp thì đẹp thật nhưng chắc cũng chỉ leo lên giường với đại gia nào đó thôi ”

” K thì cô nghĩ sao cô ta lên cao như vậy ”

” Hay là lên giường với Mạc tổng của chúng ta ”

” Chắc k đâu ”

“ ... vv và vv... ”

Chỉ tiếc trời sinh ra cô đã là một đứa tai thính. Cái thang máy dày cộp trong suốt này chẳng cần cô nghe rõ từng câu từng chữ

Thang máy đến tầng cao nhất và ở đây cũng có duy nhất một phòng nên cô k phải đi tìm nhiều. Thư ký nhìn thấy cô chỉ cúi chào rồi rời khỏi bàn làm việc

Một mình đứng trước cửa phòng Tổng giám đốc, cô cảm thấy hơi rờn rợn. Do dự mãi mới gõ cửa. Gõ xong thì hình như k có ai bên trong. Lạc Uyển do tò mò từ từ mở cửa bước vào

Căn phòng này thật rộng lớn nga~ Nhưng bên trong k bật đèn, cửa sổ bị che bởi rèm nên chỉ có ánh sáng le lói hắt vào. Mò mẫm mãi mới sờ được cái sofa cách đó cả chục bước. Chẳng biết từ lúc nào mà có bóng người sau lưng cô. Cái bóng tiến thẳng đến, ôm trọn Lạc Uyển

” Aaa, ai đó? ” Cô hét lên

” Tôi mới phải là người hỏi câu này chứ ” Giọng nói hơi trầm nhưng rất quyến rũ

” Tôi là...nhà thiết kế mới của Mạc thị... À MFashion. Lạc Uyển. Tôi đến tìm Mạc Đình Phong..... À Mạc tổ..ng ” Giọng cô rối loạn

” MFashion và Mạc thị là một ” Hắn nhếch môi, phả một luồng khí nóng vào tai Lạc Uyển

” Aa, anh mau buông tôi ra được rồi. Tôi sẽ ra ngoài chờ... ”

” Văn phòng của tôi k phải muốn vào là vào ra là ra ” Hắn dúi đầu xuống gáy cô hít thở

” Vă..văn phòng của anh. Vậy..vậy a.anh là Mạc tổng ”

” Mạc tổng... xa cách quá ”

Dứt câu hắn quay người cô lại đè xuống sofa. Cái sofa này cũng thật rộng. Lạc Uyển nằm trọn dưới thân Mạc Đình Phong

” Kh..khoan đã, tôi nghĩ mình thật sự ph..phải rời..... ”

K để cô nói hết câu Mạc Đình Phong ngấu nghiến đôi môi hồng tự nhiên kia chuyển sang đỏ mọng. Hắn mút mát k chịu rời, đưa lưỡi vào khuấy động bên trong k chừa một góc ngách. Hai tay cũng k im mà sờ soạng khắp người cô

Lạc Uyển phải nói là cực kỳ bất lực. Hai tay vừa đánh vừa đẩy Mạc Đình Phong mà sức k lại hắn. Thêm với việc đang bị hút hết không khí, cô kiệt sức buông hai tay

Thấy cô hít thở k nổi nữa hắn mới luyến tiếc rời khỏi đôi môi đó. Từ màu hồng nhạt đã bị hắn mút cho đỏ lên trông càng hút mắt

Mạc Đình Phong từ từ hôn xuống cái cổ trắng ngần rồi đến vai và dừng lại ở xương quai xanh. Thân hình cô khá mảnh mai nên xương quai xanh lộ rõ hơn. Hắn k hôn mà cắn vào đó để lại một dấu hickey đỏ thẫm

” Ừm....aa..... ” Lạc Uyển k nhận được rên nhẹ một tiếng

Ai biết tiếng rên dâm mỹ đó của cô kích thích thú tính ai đó. Mạc Đình Phong thẳng tay xé rách váy làm đôi k thương tiếc khiến trên người Lạc Uyển chỉ còn bộ đồ lót trắng mỏng

Bị hôn đến mụ mị đầu óc, cô hoàn toàn chỉ thấy da mình hơi mát. Nhận ra bị lột đồ thì đã muộn

Mạc Đình Phong đưa tay xoa bóp hai bầu ngực căng tròn trắng nõn. Một tay vuốt ve sau lưng cô rồi cởi ra
” Quả thật rất đẹp ” Hắn ta cảm thán, k khỏi nhếch môi lên tạo thành một đường cong mờ ám, giọng nói đã trầm nay lại khàn đi

2. Chương 2

” Quả thật rất đẹp ”

Lạc Uyển hai phỉn má ửng đỏ vì ngượng. Mạc Đình Phong vùi đầu vào hôn mút hai trái cheery. Bị kích thích hai nhũ hoa dựng đứng lên làm hắn ta một bước nữa điên cuồng

Một bên mút mát, cắn xé, một bên xoa nắn, bóp chặt. Hắn như đứa trẻ khát sữa hôn lên phần ngực trắng sữa của cô, một tay nghịch ngợm hoa huyệt đang chảy nước. Dây dưa mãi quay lên cắn nhẹ trái cheery kia một cái

” Aaa... ưm... Anh... ừừ...ng...” Lạc Uyển gần như mất trí mà rên rỉ

Hắn hôn trượt xuống phần bụng nhỏ nhắn, liếm hai bên sườn nhạy cảm

” Aa... Nhột... ”

Tiếp theo là hắn cởi phăng luôn vật cản cuối cùng. Chiếc quần lót đã ướt đẫm bị vứt thẳng xuống sàn. Nơi tư mật nhất hiện ra trước mắt hắn. Ngắm thế nào cũng thấy đẹp. Hai múp hoa đỏ hồng thắm đầy dâm thủy, hắn chỉ hận k đâm chết cô

” Anh...anh đừng nhìn nữa ” Lạc Uyển đỏ mặt, lấy tay che đi

Chưa kịp che thì Mạc Đình Phong lấy cà vạt trói chặt cô

” Tôi muốn nhìn.. em dám cản sao? ”

Đúng là biến thái. Hắn nhằm hạt châu nhỏ kia mà xoa bóp. Miệng ngậm mút hai nhũ hoa tiện đưa một ngón tay vào trong huyệt động cần quấy

” Aa... mau.. bỏ.. ra... Tên biến... thái... nhà...ưm... anh ”

Dù gì cũng là lần đầu của cô, có thể nhẹ nhàng chút k. Mạc Đình Phong lại bỏ ngoài tai mấy lời đó, tiếp tục đưa thêm một ngón vào. Bên trong cô k ngừng co bóp và tiết ra chất dịch nhờn màu trắng. ” Tiểu đệ ” của Mạc Đình Phong đã cương từ lúc bắt đầu và sắp chịu nổi nữa rồi

” Tiểu bảo bối, em chặt quá ”

Ai là bảo bối của hắn. Trong đầu cô bây giờ chắc đang nguyên rửa chết Mạc Đình Phong. Lần này hắn ấn mạnh vào hạt châu kia làm cô sinh nên khoái cảm. Tưởng đạt đến điểm G, Lạc Uyển đang chuẩn bị ra thì bàn tay đó hệt hăng rút lui. Cảm giác trống vắng bên dưới muốn được lấp đầy làm cô khó chịu mà vịn vịn người

” Mạc tổng... ” Lạc Uyển thở gấp gọi tên Mạc Đình Phong

” Sao vậy tiểu bảo bối? ” Hắn trêu đùa hai trái cheery

” Mau... cho tôi... ưm...” Lạc Uyển hiện giờ k biết mình nói gì nữa rồi

” Em muốn gì sao? ”

” Cái đó của anh... ưmm.. Mau... tôi khó chịu... ”

” Tôi k thể chiều hư em được, muốn gì là được cái đó ” Thật ra trong lòng hắn sớm đã k kìm được chỉ là nhìn bảo bối của hắn khiến hắn muốn trêu chọc

Lạc Uyển đành chịu, khóc luôn. Hai hàng nước mắt chảy dài xuống hai má đỏ ửng. Mạc Đình Phong nhìn thấy cũng hơi hoảng, k nghĩ cô sẽ dùng chiêu này

Siêu lòng. Hắn cởi bỏ sơ mi để lộ cơ thể màu đồng sắt chắc. Cởi luôn quần Âu và quần lót. Được giải thoát, “tiểu đệ” của hắn k nói k rằng đi thẳng vào bên trong

” Aaaa.... đau...quá... ừmm.... dừng... lại” Lạc Uyển rên lớn

Mới chỉ vào được một nửa nhưng bên trong cô thật sự rất chặt. Chắc vì là lần đầu nên cô thấy rất đau

” Tiểu bảo bối, thả lỏng nào. Lát nữa sẽ hết đau ”

Cô lấy hết sức bình sinh thả lỏng người. Dâm thủy chảy ra bôi trơn nên cự vật kia bắt đầu tiến vào. Mạc Đình Phong cũng hơi sốt, để cô thích ứng mới động

Ban đầu quả thực là đau nhưng kéo theo sau đó là cảm giác thoải mãn. Hắn thấy cơ mặt cô giãn ra liên luân động nhanh hơn. Tốc độ ra vào khiến cô thấy dễ chịu

” Aaa.... đau.... nhưng....ừmmm... thật... dễ....chịu....nga...~ ”

” Tiểu bảo bối... Em hơi chặt rồi đấy ”

Hắn nằm lên người cô, hôn lên hai má, hút hết nước mắt vừa chảy ra. Đôi môi tiếp tục bị dày xé. Hai tay hắn nâng hông cô lên cao, đặt hai chân lên vai mình thành hình chữ V, tiếp tục chuyển động

Tiếng “phập phập phập” phát ra khắp căn phòng. Kèm theo là tiếng rên dâm mỹ của Lạc Uyển và thỉnh thoảng là tiếng gầm nhẹ của Mạc Đình Phong

” Aaa... ừm... muốn ra... aa... ”

” Ai cho em ra ”

Hắn rút lại côn thịt kia bế cô lên ngồi trước mặt mình. Hai tay Lạc Uyển ôm lấy cổ Mạc Đình Phong. Hắn đặt cô ngồi xuống côn thịt. Khoái cảm lập tức quay lại

Hai tay nâng hông cô lên xuống, miệng ngậm mút nhũ hoa. Lạc Uyển thì k ngừng rên lên thoải mãn

” Em có thấy sướng k? ”

” Aa... có....ừm.....rất.....sướng....ahh ”

” Nhìn em thật dâm đang nha ”

Sau 5-7 lần nắc Mạc Đình Phong gầm nhẹ một tiếng phóng hết tinh dịch trắng đục vào trong cô. Lạc Uyển cũng lên đến đỉnh điểm cùng lúc chảy ra chất dịch màu trắng dâm đang kia. Hai thứ chất lỏng hoà vào nhau chảy ra ngoài ướt cả sofa, hoà theo đó còn là mấy sợi tơ máu

Lạc Uyển mệt mỏi gục đầu vào ngực Mạc Đình Phong trực tiếp thiếp đi. Hắn bế cô lên đi đến một căn phòng riêng bí mật. Hắn đặt cô lên giường, từ từ rút côn thịt ra và cởi trói cho cô. Mặt cô hơi nhăn lại rồi k biết gì nữa

Hắn đắp chăn cho cô còn mình cũng lao vào ôm cô ngủ lúc nào k biết

Tỉnh dậy đã là buổi chiều. Lạc Uyển mở mắt mà cảm giác đau nhức nhất là phần hạ thân. Những hình ảnh khi nãy ủa về làm cô đỏ tái mặt. Lúc này mới có cảm giác ai đó ôm eo mình từ phía sau. K ai khác là Mạc Đình Phong

Hắn dậy lâu rồi nằm ngắm bảo bối của hắn thôi. Sao cô lại đẹp vậy nhỉ? Hắn thầm nghĩ

” Tỉnh rồi à tiểu bảo bối ”

” Anh...thôi đi. Bảo bối gì chứ ”

Quay người cô về phía mình. Hắn “hừ” lạnh một tiếng, nhìn có chút mắt mát

” Sao vậy? ” Lạc Uyển cũng chẳng biết sao lại mở miệng ra hỏi

” Đến vậy em cũng k nhận ra tôi sao tiểu bảo bối? Thật là đau lòng mà ” Hấn xùi cái gương mặt đẹp trai đó xuống

” Nhận ra...gì cơ? ” Gương mặt cô thật sự ngờ nghệch đến đáng yêu

Hấn k chịu đựng được mà nựng má ” Hai năm trước là ai tài trợ học bổng Havard cho trường em? ”

” Mạc tổng ahh ”

” Mạc tổng... Gọi Phong ”

Khoan, cái vẻ ép người đó là sao

” Vậy có hơi...? ” Lạc Uyển đã bị chặn họng bởi một nụ hôn mãnh liệt giáng xuống

” Nhanh ”

” P...Phong ”

Anh hài lòng nói tiếp ” Tôi rất tò mò em có nhớ ai đã đưa cho giấy nhận học bổng ”

” Hiệu trưởng... ” Cô đang lục lại trí nhớ của mình

Mạc Đình Phong lập tức đề lên người cô, hai tay cố định cổ tay cô lại. Toàn thân đau nhức khiến cô khẽ kêu lên, nước mắt cũng lập tức tuôn theo. Hấn sốt rồi, bỏ cổ tay cô ra nằm xuống bên cạnh

” Em còn đau sao? Nào tiểu bảo bối đừng khóc ” Hấn ôm đầu cô vào lồng ngực an ủi

Cô thấy hấn rất ôn nhu nha. Khóc to hơn còn đánh yêu hấn vài cái vào ngực ” Anh... đó là lần đầu của tôi... hức... Đồ biến thái nhà anh... Anh là đang vừa đấm vừa xoa sao... hức..”

Rõ ràng bảo anh biến thái nhưng lại ôm chặt anh khóc thế này...là sao ahh. Cúi xuống hôn nhẹ lên trán cô

” Thật k ngờ em mít ướt như vậy. May mà vào tay tôi chứ k vào tay thằng nào khác chắc tôi diệt sạch ”

Lạc Uyển lau nước mắt ngẩng đầu lên. Cái mặt ướt đầm tội tội mà đáng yêu

” Tôi hận 2 năm trước k ăn em ”

Mặt cô ngơ ra ” 2 năm trước là tôi đưa giấy nhận học bổng vào tay em ”

” À... ”

” Tôi thật sự dễ quên vậy sao? 2 năm trước là tôi kiểm chế vì khi đó em mới 18 tuổi, nếu k tôi ăn bằng sạch ”

Vậy có nghĩa là hấn đã để ý cô từ lâu rồi. 2 năm nay k có tin đồn tình ái là vì cô sao? Nghĩ đến đây tự nhiên cô thấy hạnh phúc

” Tôi nghĩ sẽ phải đợi em 4 năm, k ngờ em quay lại nhanh như vậy. Cuối cùng kiểu gì cũng bị tôi ăn ” Cười gian

” Sao em muốn vào MFashion? ”

” Thì lương cao ít việc đúng chuyên môn ”

” Hết rồi? ”

” Còn gì nữa sao? ”

” Em k thấy sếp mình rất đẹp trai? ”

” Mặt dày ”

” Vậy chuyển đến trụ sở chính đi. Từ giờ k thấy em mỗi ngày chắc tôi điên mất ”

” Nhưng mà Mạc tổng.... À Phong ahh, tôi k thấy ổn đâu ”

” Tại sao? ”

” Anh có biết đám nhân viên đó nói tôi lên giường với đàn ông mới được vào đây làm... ”

” Ai nói? ” Ánh mắt Mạc Đình Phong từ khi nào đã trở nên lạnh lẽo

Thực ra lý do chính là vì cô sợ hắn ta sẽ đề cô ra làm mỗi ngày mất

Run cả người Lạc Uyển vòng tay ra sau cổ hắn ” Aiya về đây cũng tốt. Tôi có thể từ từ trị bọn họ ”

Mạc Đình Phong nhếch môi một nụ cười gian trá ” Em có biết mình đang làm gì k ” Giọng hắn khàn đi

Lúc này cô mới nhận ra mình vẫn k mặc gì trên người. Căn bản là trần như nhộng. Bộ ngực đó khi ôm cổ Mạc Đình Phong thì cọ sát vào lồng ngực rắn chắc nào đó. Vâng chị sẽ tiếp tục bị ăn Lạc tiểu thư

Thấy hắn tiến lại gần Lạc Uyển chặn lại ” Phong, anh... k làm việc sao? ” Hỏi xong cô cũng thấy mình hơi ngu. Mạc thị như vậy thiếu Mạc Đình Phong một ngày cũng k sao. Cái cô k ngờ tới là câu trả lời của hắn

” Ăn em là việc quan trọng nhất ”

” Biến thái ”

Hắn bắt đầu luồn tay vào chăn, sờ từ trên xuống dưới...

3. Chương 3

Hắn bắt đầu luồn tay vào chăn, sờ soạng bộ ngực căng tròn. Một tay vuốt xuống bóp hai cánh mông Lạc Uyển. Môi bắt lấy môi cô mà gặm mút. Khoan, vừa mới làm sáng nay, cô vẫn còn đau điếng khắp người mà hắn định làm tiếp ư?? Ai nhìn vào cũng biết tiếp theo Mạc Đình Phong sẽ làm gì

” Umm....aa... Thật sự k muốn.... chơi với anh đâu... ”

” Tôi k đủ làm em thoả mãn? ”

” A.. K phải ” Đỏ mặt

” Vậy thì nằm yên ”

” Anh đừng...quậy...tôi muốn...đi... tắm ” Giọng nói đứt quãng do nhịp hôn của Mạc Đình Phong

” Tôi đưa em đi ”

” A.. k cần. Tôi tự tắm được ” Lạc Uyển đẩy hắn ra liền ngồi dậy đi tìm nhà tắm

Phần hạ thân vẫn còn đau rát khiến cô đi k vững, bước một bước liền lão đảo ngã xuống. K may đụng phải cái bàn

” Aaa... ”

” Sao em có thể vụng về như vậy? ” Hắn thấy bảo bối đau liền sốt chạy lại đỡ lên, còn mắng yêu người ta
Cô lườm hắn với sát khí đầy mình ” Là tại ai? ”

” Rồi, do tôi. Để tôi tắm cho em ”

Mạc Đình Phong bế Lạc Uyển lên đặt xuống bồn tắm và xả nước. Dần dần nước ngập qua ngực cô. Ngâm trong nước ấm khiến cô thoải mái hơn nhiều, nhưng chưa hưởng thụ được lâu thì hai bàn tay xấu xa nào đó xoa nắn bộ ngực của cô. Môi hắn tìm đến cái cổ trắng kia mà hôn. Một tay luồn xuống dưới vờn qua vờn lại hạt châu nhỏ

” Aaa.... Mạc...tìm...Đình...Phong... cho... tôi...tắm ”

” Tiểu bảo bối. Em lại hư rồi ”

Hắn cầm chai dầu tắm ngồi vào cùng cô. Lấy một chút tinh dầu ra xoa lên tay rồi xoa nhẹ lên người cô. Hắn vuốt ve cứng nựng bảo bối của hắn cơ mà vẻ mặt dâm mỹ của cô lại kích con sói già rồi

Hai bàn tay tìm đến hai nhũ hoa mà xoa nắn. Miệng thì hôn hít trên vai rồi xuống xương quai xanh. Kéo cô lại gần mình, Mạc Đình Phong hai tay di chuyển tới mông Lạc Uyển mà bóp mạnh

” Aaa... đau... ”

Cảm nhận được vật đang cứng dần lên trước cửa huyết, cô ngượng chín mặt hai tay đẩy lồng ngực hắn, ngồi dịch ra. Hắn nhanh chóng kéo lại

” Tiểu bảo bối, tốt nhất từ giờ em đừng rời xa tôi. K em sẽ là người chịu thiệt ” Từng câu từng chữ lọt vào tai cô

Bàn tay mờ ám dời bờ mông cong đi đến cửa huyết. Một ngón rồi ba ngón vào sâu bên trong. Hạt châu đang bị xoa bóp đến ứng đỏ, kẹp chặt ba ngón tay hắn, nhanh chóng đạt đỉnh điểm tuôn ra một dòng chất lỏng ấm nóng

Mạc Đình Phong rút tay ra ưỡn về phía trước hôn lấy cánh môi rên rỉ. Bên trên bị hôn mút xoa nắn, bên dưới dâm thủy nóng chảy ra k ngừng làm cô ngứa ngáy mà vặn vẹo

” Mới vậy đã ra rồi, em dâm đẳng quá tiểu bảo bối ”

” Ừm...a...a...nói...nhảm... ”

Hắn cũng k chịu được nữa. Đặt cô lên người mình, hắn để “tiểu đệ” trước cửa huyết, đâm vào. Tâm trí cô như phát điên hai tay vịn lấy thành bồn, gương mặt k thể dâm đẳng hơn

” Aaa.... dừng.... bỏ...ừm... ra... ”

” Tiểu bảo bối, hai lần rồi em vẫn chặt vậy. Cái này là muốn kẹp chết tôi sao ”

” Aa.. ừmm..... Anh...im...mồm... ”

Khác với lần đầu lần này khoái cảm đến nhanh hơn. Cảm giác sướng rên dưới hoa huyết truyền lên tận não. Hắn bắt đầu nhanh hơn, động tác thuần thục ra vào k ngừng. Côn thịt kia giờ bị bóp chặt như có kim đâm vào làm hắn điên cuồng hơn. Nước trong bồn bắn hết ra ngoài

Theo lực tác động thì hai bầu ngực cứ tung tăng nhảy múa trước mặt hắn. K nhận được liền cắt thật đau

” Aaaa.... Anh.... ừmm... nhẹ... thôi ”

Đặt hai tay xuống bồn, Lạc Uyển bị hắn nâng cao hông lên, k thương tiếc tiếp tục luân động. Bên trong càn quấy ngày càng nhanh. K bị nước cản tốc độ tăng dần

” Ừmm... sướng.... quá... nhanh... nha...nh nữa...ừm.... ”

” Tôi sắp ra rồi... ”

” Aaa.... tôi.... cũ...ng thế... aa... ”

Đâm sâu hơn nữa, hắn chạm cả vào tử cung của cô. Một dòng tinh dịch nóng hổi bắn thẳng vào, lấp đầy cả huyết động. Cô mệt mỏi gục xuống

Hắn bế cô lên giường. Mặc cho đầu óc cô mơ hồ, bên dưới dâm thủy vẫn k ngừng rơi ướt sàn nhà và đệm, hắn tiếp tục công việc của mình. Phải bắn đến hai ba lần nữa hắn mới chịu tha cho cô

Mạc Đình Phong lúc này mới tắm rửa cho cô rồi bế về giường. Bây giờ cũng đã 6 giờ chiều, hắn định bụng sẽ đưa Lạc Uyển đi ăn

” Tiểu bảo bối! Em đói chưa? Tôi dẫn em đi ăn ”

” Ừm ”

Cả ngày nay chưa gì vào bụng, dạ dày cô đã réo vang rồi. Mặc cho cô bộ đồ mới, hắn dìu cô đi ra ngoài

” Phong! ” Cô thở dài

” Sao vậy tiểu bảo bối? ”

” Ai cho anh xé vấy tôi thành ra như vậy hả? ” Cô thương tiếc nhìn bộ vấy mình mất công làm ra giờ bị xé thành mấy mảnh

” Tôi sẽ làm cho em cái khác. Đi nào ”

Đến thang máy, Lạc Uyển đứng k nổi mà bám chặt lấy Mạc Đình Phong. Nhìn cô như con mèo con ngoan ngoan anh nhéo mũi cô một cái nhẹ nhàng hôn lên trán

” Chúng ta đi thang máy của tôi ”

Tổng giám đốc có thang máy riêng và nó k trong suốt. Hôm nay hắn đã ra lệnh tắt camera trong thang máy Phòng tổng giám đốc tận tầng 72, đi xuống cũng mất vài phút. Hắn tranh thủ cứng nựng bảo bối. Nâng cầm cô lên, hắn đưa lưỡi vào bên trong tung hoành. Tay kia đang giữ eo thì đưa xuống bóp nhẹ bờ mông kia

” Umm... Anh làm... trò gì đấy? ”

” Lần sau cấm em mặc như thế kia đi làm. Rõ chưa ”

” Anh quản nổi... ”

Chưa kịp nói xong hắn cắn vào môi cô rồi sắc mặt dâm tà

” K chấp hành. Phạt ”

Phạt? Hắn đang nghĩ đến nhiều món sex toy muốn dùng thử với cô

” Ting ” Cửa thang máy mở ra ở tầng hầm để xe. Mọi người cũng tan sở hết rồi. Mạc Đình Phong bế cô lên đi đến xe và đặt xuống. Còn nhẹ nhàng hạ thấp ghế xe cho cô nằm

Lạc Uyển 1 khắc cảm thấy ấm áp lạ thường. Cả quá trình lái xe đều ngắm nhìn con người đẹp trai kia. Đến lúc dừng đèn đỏ, hắn hạ giọng

” Nể em còn nhìn nữa tôi sẽ ăn em thay cơm ”

Cô nghe đến đây thì liền quay đầu đi, bắt giắc mà đỏ mặt

Hắn đưa cô đến nhà hàng nhỏ. Vào phòng riêng, ngồi đối diện nhau, gọi đồ ra ăn vài miếng thì ngừng. Còn lại đều ngồi ngắm Lạc Uyển. Cô k quen việc có người nhìn chằm chằm mình như vậy

” Anh k ăn à? ”

” Ngắm em ăn được rồi ”

” Ấy, anh là tổng tài mà sao sến súa vậy k biết ”

” Em k biết tôi chỉ sến với mình em thôi ” Hắn nở nụ cười ôn nhu

” Biến thái. Này! ” Cô gấp một miếng thịt dứt cho Mạc Đình Phong

” Đây là muốn tôi ăn no để thao chết em sao ”

” Aisss, cái gì anh cũng nghĩ ra được ”

Đến món tráng miệng. Cô quyết định ăn một cái bánh kem nhỏ. Đang ăn phần kem dính đầy miệng. Hắn nhìn từ nãy nhưng k nói gì. Đến tận lúc cô ăn miếng cuối cùng

” Tôi cũng muốn ăn ”

” V..vậy tôi..gọi phục vụ ” Cô bây giờ miệng chứa đầy bánh kem

” K cần ” Hắn đứng dậy đi sang ngồi cạnh Lạc Uyển, nhếch môi

Hai con mắt ngơ ngơ k hiểu gì liền mở to khi hắn hôn lấy. Hắn liếm hết phần kem ở ngoài sau tiến vào trong lấy hết bánh ra. Bị hôn đến đơ luôn, cô hoàn toàn kệ hắn hoành hành, k chút phản kháng

Thấy cô đang hưởng thụ nụ hôn ngọt ngào, hắn đè cô xuống tay bắt đầu lần mò mở cúc áo

” Phong.... bỏ tôi ra.... đừng làm... ở đây.... Chúng ta.... đi... chỗ... khác... Ừm... ”

” Muốn làm chỗ khác? Đã vậy tối nay tôi cho em mất ngủ cả đêm ” Cười gian

Tính tiền xong hắn đưa cô về nhà...hắn

4. Chương 4

” Anh đưa tôi đi đâu vậy? ”

” Về nhà tôi ”

” Tôi có nhà sao phải đến nhà anh? Mau đưa tôi về ”

” Không ”

Hai người này cãi cọ từ cổng chính đến lúc vào nhà. Người giúp việc nhìn thấy Mạc Đình Phong thì cúi chào nhưng lại liếc xéo Lạc Uyển

Quản gia ở đây là một bà lão ngoài 60. Bà ở ngôi nhà này đã ba đời họ Mạc. Nhưng quản gia k thích những cô gái đi cùng Mạc Đình Phong vì hầu hết đều vì tiền và gia thế

Lạc Uyển quả thực có chút danh giá nhưng bản tính hiền lành, ngu ngơ. Lễ phép với người lớn. Và hơn hết cô k vì tiền mà bước vào ngôi nhà này

” Thiếu gia, cậu về rồi. Đây là... ” Quản gia ôn tồn đi ra tiếp đón

” Gọi cô ấy Tiểu Uyển ”

” Dạ cháu chào bác. Cháu là Lạc Uyển ” Lễ phép cúi người

Lúc đầu quản gia cho là cô gái này k khác mấy cô gái kia nhưng lại nhận ra k phải

” Để bác sắp xếp cho cháu một phòng ngủ nhé ” Bà cười phúc hậu nhìn cô gái trẻ

” Dạ,... ”

” K cần đâu bác. Cô ấy ở với con ” Lạc Uyển chưa kịp thưa thì Mạc Đình Phong chặn họng

Hắn cúi thấp người, nói nhỏ vào tai cô ” Em đừng tưởng đêm nay có thể trốn được tôi ”

Nghe xong cô liền nghĩ đến cảnh hắn hành hạ mình cả đêm, đè lên đè xuống. Nghĩ thôi đã thấy sợ

” B..Bác cứ chỉ con phòng khác đi ”

” Tiểu bảo bối ” Sắc mặt hắn tối dần

” Anh im mồm đi ”

” Tiểu Uyển ” Mặt hắn giờ đen như cái đít nồi

” Thôi đi. Ở đây có mỗi hai cô cậu chắc. K nghĩ đến bà già cô đơn này à ” Quản gia lên tiếng giải vây cho cô

Để Mạc Đình Phong một mình đứng như trời trồng giữa nhà, quản gia kéo Lạc Uyển lên một căn phòng trống trên lầu 2

” Con dùng tạm phòng này đi. Mai ta sẽ cho người dọn dẹp lại ”

” K cần đâu ạ. Chúc bác ngủ ngon ”

Đóng cửa lại cô đi đánh răng trước khi đi ngủ. Vào nhà tắm thì thấy một bộ đồ ngủ treo sẵn ở trong. Bộ váy ren mà uên chỉ che những chỗ cần che. Thực ra bộ váy này có hơi hở hang nhưng mặc sơ mi quần jean đi ngủ k phải ý hay. Cô vẫn quyết định mặc cái váy đó. Đang đánh răng thì có một vòng tay ôm cô từ phía sau. Giật mình nhìn lên gương thì ra là Mạc Đình Phong

” Anh k thay đồ đi ngủ còn vào đây làm gì? ” Trong mồm đầy kem đánh răng

Nhìn sang móc treo quần áo thấy bộ váy ngủ. Hắn nhếch môi cười gian. Vén nhẹ tóc mai của cô rồi hôn lên hai thái dương

” Phòng tôi ở bên cạnh, nếu sợ thì chạy sang. Tiểu bảo bối ngủ ngon ”

Hắn đi rồi để cô ngơ ngác. Làm như người ta còn bé lắm. K quan tâm đến hắn nữa cô thay bộ váy vào rồi trèo lên giường ngủ. Cái giường king size này cũng thật rộng. Có lần thế nào cũng k ngủ

Cả ngày vật lộn với con người kia, cô nhanh chóng chìm vào giấc ngủ

Nửa đêm đang ngủ cảm giác có người vào phòng nhưng Lạc Uyển vẫn ngủ say như chết. Một lúc sau cảm thấy đùi mình hơi ấm, sau đó đến bụng và ngực. Lúc này lim dim mở mắt. Trong ánh sáng nhạt của mặt trăng thấy bóng dáng một người đàn ông nằm bên cạnh

” Anh... Phong?... ”

” Tiểu bảo bối ngủ đi ” Quả nhiên là Mạc Đình Phong. Hắn hôn nhẹ lên môi cô

Lạc Uyển lật người lại rúc đầu vào lồng ngực trần của hắn. Bộ ngực căng tròn áp sát vào khiến tim hắn đập nhanh. Cô mặc bộ đồ ngủ này k mặc đồ lót, thực ra so với k mặc gì lại quyến rũ hơn.

Làn da trắng thắm sau lớp ren đen. Cô đưa chân gác lên đùi Mạc Đình Phong. Bên trên là hai lồng ngực áp sát nhau, bên dưới hạ thân váy cuốn lên hở đến tận ngang eo

K chỉ thế mà cánh môi hồng kia k ngừng chóp chép. Hơi thở của Lạc Uyển lan toả khắp cơ thể hắn. Cái cảnh tượng dâm mỹ này sao có thể cưỡng lại được. ” Tiểu đệ ” thân yêu sớm đã muốn phá tan quần chui ra. Nhưng vì cô đang ngủ say nên đành kiềm chế

Tuy vậy bàn tay xấu tính k ở yên. Vuốt vuốt tấm lưng nhỏ rồi trượt xuống mông. Sờ sờ xoa xoa đến khi chán thì thôi. Bụng cô rất nhạy cảm, chạm vào sẽ có phản ứng ngay. Cô run nhẹ rồi ngo ngoay. Bàn tay di dời đến cặp ngực kia sờ mó

Giữ nguyên tư thế đó cả đêm, hai con người ôm nhau ngủ tạo thành mỹ cảnh

Lạc Uyển dần mở mắt thì thấy khung cảnh trước mặt tối om

” Vẫn chưa sáng sao? ”

Đến lúc cảm thấy có gì đó như đang ôm mình hay đúng hơn là cô đang ôm chặt lấy. Gấu bông sao? Gối ôm?... Mạc Đình Phong??...

Ngửa mặt lên thấy hắn đang ôm eo mình ngủ. Lạc Uyển chìm đắm vào khuôn mặt đẹp trai kia. Mọi đường nét đều rất đẹp. Hắn còn cời trần, lộ ra hình thể săn chắc và làn da màu đồng

” Tiểu bảo bối, em ngấm đủ chưa? ”

” Aa... Anh tỉnh rồi sao? ”

” Gương mặt quý giá của tôi ngấm nhiều nữa sẽ mòn mất ”

” Mặt anh làm bằng sắt sao mà mòn được -.-”

” Em nói sao cơ? ” Mạc Đình Phong đưa tay xuống bóp mông cô một cái

” Aaa... Tên biến thái nhà anh ”

” Em đi ngủ thường ăn mặc mát mẻ vậy sao? ”

Lạc Uyển nhìn xuống. Thực sự quá mát mẻ

” Anh im đi ”

Cô đẩy hần ra bật dậy đi vào nhà tắm. Vừa đóng cửa liền xấu hổ muốn chết. Chẳng biết tối qua mình có nói nhảm hay làm trò gì bấy bạ k

” Tiểu bảo bối nhanh chút xuống nhà ăn sáng. Tôi đưa em đi làm ”

” Biết rồi ”

Mạc Đình Phong chuẩn bị sẵn một cái áo sơ mi+ với quần trơn ống loe đặt ngay ngắn trên giường kèm theo đó là một tờ ghi chú: Mặc bộ đồ này đi. Mặc hở quá tôi sợ mình k chịu nổi

Đọc xong tờ ghi chú Lạc Uyển chỉ thắc mắc mặt hần sao có thể dày như vậy?

Mạc Đình Phong vốn tưởng mặc kín như vậy sẽ tốt hơn vì hần sợ sẽ có quá nhiều nam nhân để ý đến cô nhưng hình như hần sai rồi. Bảo bối của hần chính là mặc gì cũng đẹp nha!!!

Cả set đồ đều làm tôn dáng cô lên 1 tầm cao mới. Ba vòng thì vòng nào ra vòng đấy. Còn k biết cô lấy đâu cái khăn màu đỏ tươi mà thắt nơ lên cổ để che mấy “dấu vết” kia. Lạc Uyển chọn lối trang điểm giản dị và xoa mái tóc ngắn đến ngang vai. Thật sự rất đẹp!!

” Anh thấy thế nào? ”

” Em mặc gì cũng đẹp vậy sao? ” Hần chính là k rời mắt khỏi người cô

” Là anh đưa mà ”

” Hai người mau ăn đi. K phải còn đi làm sao. Ở đó mà tình tứ ” Quăn gia cũng thật thích cô gái này. Khiến Mạc tổng phải đích thân chọn đồ rồi đem đến tận phòng

Bữa ăn trôi qua nhẹ nhàng cùng với ánh mắt ôn nhu của Mạc Đình Phong nhìn bảo bối cả bữa ăn

Xe đến trước cửa. Hần ga lăng mở cửa xe rồi còn thắt dây an toàn cho Lạc Uyển. Từng cử chỉ đều ân cần thôi rồi. Dù thế nào cô cũng thích hành động này nha

Lái xe hôm qua nhìn thấy cô được Mạc tổng của họ đối xử ân cần như vậy cảm thấy mình sắp có bà chủ rồi

Trên đường đến công ty hần ngồi bên cạnh cầm tay cô k thả như thể thả ra con mèo này sẽ chạy mất. Lại còn liên tục nhìn cô đắm đuối. Lạc Uyển chỉ có một cảm giác duy nhất: Kỳ lạ!!!

” Đến nơi rồi Mạc tổng ” Lái xe k dám chen ngang nhưng đành mở miệng

—————_—+—+—————

5. Chương 5

” Ngồi im ” Thấy lái xe định xuống mở cửa xe cho cô Mạc Đình Phong chặn lại

Lạc Uyển ngơ ngác nhìn hần bước xuống xe hiện ngang đi đến mở cửa xe cho cô. Cô đơ người nhìn, hần thúc giục

” Tiểu bảo bối, em có định xuống k ”

” Có.... Đương nhiên là có ”

Mạc Đình Phong một tay che để cô k va đầu vào cửa, một tay nắm tay cô bước ra. Nhìn giống hoàng tử mời công chúa xuống kiệu

” Có cần phải cầm tay k? ” Lạc Uyển định rút tay lại

” Có ” Hắn một câu kiên định

Một nam một nữ, trai tài gái sắc đi vào bên trong. Thư ký của Mạc Đình Phong chạy nhanh đến cúi chào. Khí chất cao ngút trời. Nhưng rồi tiếng xì xào vẫn nổi lên

” Thấy chưa. Chắc chắn là lên giường với Mạc tổng rồi ”

” Hừ, sớm muộn cũng bị vứt đi thôi ”

“”

Mấy lời ngứa tai này cả hai đều nghe rõ. Mạc Đình Phong máu sôi lên tận óc. Dám nói bảo bối hắn như vậy, thật là k muốn sống. Ngồi trong phòng làm việc, hắn lạnh lùng đến đáng sợ, hoàn toàn k giống khi ở riêng với cô

” Tiểu Uyển từ hôm nay em làm giám đốc chiến lược quản lí mảng marketing và thiết kế ”

” Nhưng mà... ” Lạc Uyển cảm thấy k tin vào những gì mình vừa nghe. Mới vào công ty đã làm giám đốc mà cô còn trẻ như vậy...liệu mấy người kia có phục k?

” K nhưng nhị gì hết. Thư ký Trần sẽ đưa em đến phòng làm việc. Xong việc rồi cậu vào phòng gặp tôi ”

Sau khi cô đi khỏi trong đầu hắn chỉ có một ý đuổi cổ mấy ả nhân viên lảm lồm. Nghĩ là làm

” Thư ký Trần, cậu cũng nhìn thấy mấy nhân viên lúc nãy phải k? Đuổi việc ngay lập tức cho tôi. Tôi k muốn mai đến công ty bảo bối của tôi vẫn thấy mấy người đó. Chúng ta trả lương để họ làm việc chứ k phải nói xấu Mạc phu nhân ”

Mạc Đình Phong mặt tối một màu, hắc khí đầy mình. Giọng nói lạnh lẽo khiến người khác nổi da gà

” Tôi sẽ làm ngay ”

Thư ký Trần có lẽ quá quen với thái độ này của hắn đặc biệt khi đi họp nhưng hắn nói nhiều như đang trút giận vì một cô gái như vậy thì là lần đầu

Tại phòng họp tổ marketing và thiết kế được triệu tập khẩn cấp

” Xin chào mọi người. Tôi là Lạc Uyển, từ nay sẽ trưởng bộ phận chiến lược quản lí hai mảng mọi người đang làm việc. Sau này có gì mong mọi người giúp đỡ ”

Lạc Uyển lễ phép chào hỏi cơ mà k ai định đáp lại thay vào đó còn là mấy ánh mắt khinh bỉ, chán ghét. Ngay lúc này có một cô gái chắc cũng tầm tuổi cô lên tiếng

” Em tên Diệp Hoa. Rất vui được làm việc với chị ”

Lạc Uyển xét cô gái này từ đầu đến chân. Ăn mặc đơn giản, trang điểm nhẹ nhàng nhưng quần hút. Trông có vẻ ngây thơ và hoạt bát. Cô chỉ cười nhẹ đáp lễ

Ngày đầu đi làm nhưng Lạc Uyển hoàn toàn chìm đắm vào công việc. Mọi tài liệu sổ sách chất cao trên bàn. Dù phân phó cho ai thì họ đều k nhận cuối cùng cô ôm hết về mình. Cũng chỉ có Diệp Hoa chịu giúp cô mấy thứ đó chứ k chả biết bao giờ mới làm xong

Đến giờ ăn trưa, Lạc Uyển vẫn ngồi đọc sổ sách và gõ máy tính

” Trưởng phòng chúng ta nên đi ăn trưa trước đi. Chị làm từ từ thôi ” Diệp Hoa quan tâm

” Chị k sao. Đi ăn đi ”

Diệp Hoa nhìn cô mãi mới chịu đi ăn. Vừa đi ra ngoài thì gặp Mạc Đình Phong

” C...Chào Mạc tổng ”

” Trưởng phòng đâu ”

” Chị ấy vẫn đang làm việc ”

” Cô đi ăn trưa đi ”

Diệp Hoa dời đi. Mạc Đình Phong mở cửa đi vào nhưng căn bản Lạc Uyển k nghe thấy gì vẫn chăm chú làm việc

Hắn khẽ nhú chân mày. Làm việc đến k biết ai vào phòng. Cô ấy làm nhiều việc như vậy, hắn sốt nha!

” Tiểu bảo bối em ham việc quá rồi ”

Nghe thấy giọng quen quen nhìn lên thì thấy Mạc Đình Phong đứng dựa cửa nhìn chăm chăm

” Anh vào lúc nào sao k gõ cửa? ”

” Tôi còn cần gõ cửa nữa sao ”

Hắn đến bên cạnh xem cô đang làm gì. Lạc Uyển hết đưa mắt nhìn tài liệu liền đưa tay gõ máy tính, k thèm để ý người đàn ông khó chịu bên cạnh

” Tiểu bảo bối đi ăn cơm ”

” Anh đi đi. Chút nữa tôi ăn ” K thèm nhìn

Mạc Đình Phong tức đến xì khói. Hắn cúi người xuống, một tay đặt lên bàn một tay đặt lên vai Lạc Uyển

” Tiểu bảo bối em k làm việc điên cuồng như vậy Mạc thị cũng k súp được cho nên mau đứng lên đi ăn cho tôi ”

Nghe cũng đúng. Mạc tổng còn đang đứng đây cô k lao vào làm việc thì cũng chẳng sao

” Được rồi tôi đi ”

Hắn vẫn khoác vai cô tình tứ đi đến nhà hàng ăn trưa

” Em làm việc vừa thôi. Tan sở tôi đưa em về ” Mạc Đình Phong đưa Lạc Uyển đến tận văn phòng mới chịu đi

” Biết rồi. Anh mau đi đi ”

” À anh gọi Diệp Hoa vào giúp tôi ”

” Tôi là sai vật của em à? ” -.-

” Nhanh lên đấy ”

Lạc Uyển giọng điệu như đuối nhanh chóng đóng cửa lại quay về bàn làm việc

” Diệp Hoa! Lạc Uyển gọi cô ” Hắn ta trước mặt nhân viên vẫn lạnh lùng như tảng đá

” Vâng ”

” Chị gọi em ạ ”

” Từ nay em sẽ làm thêm một công việc đó là thư ký của chị ”

” Dạ...thư ký... ”

” Chị sẽ trả lương gấp đôi ”

” K phải chuyện tiền nong mà em k biết làm thư ký thế nào ”

” Em chỉ cần làm việc chị dặn thôi ”

” Vâng ”

6h cả công ty tan làm

” Chào chị. Em về trước đây ”

” Ừ ”

Diệp Hoa vừa định ra về lại gặp Mạc Đình Phong. Đúng là Lạc Uyển làm việc ở đây hiệu suất gặp tổng giám đốc tăng nhanh bất thường

” Lạc Uyển đâu? ”

” Chị ấy trong phòng ”

” Được rồi về đi ”

Mạc Đình Phong đi vào vẫn thấy dáng vẻ chăm chú làm việc của Lạc Uyển. Nhưng hắn quyết định ngồi ngắm cô

” Phong, anh nhìn cái gì? ” Kiểu gì cô cũng k quen có người nhìn mình chằm chằm

” Ngắm em. Mau về nào tiểu bảo bối ”

” Đợi chút ” Lạc Uyển thu dọn một đồng giấy tờ xếp thành một tệp

” Định về nhà làm nữa sao? ”

” Đương nhiên. Đi thôi ”

Lần này cô chủ động khoác tay Mạc Đình Phong. Mặt hắn hớn hở tâm trạng liên vui hơn hẳn

” Chúng ta tới nhà tôi trước nha ”

” Làm gì? ”

” Lấy đồ. Quần áo mọi thứ đều ở đó ”

” Vậy em chấp nhận sống chung với tôi chứ gì ”

” Aiss... Toàn bị anh cho vào tròng thôi. Nhanh lên ”

” Tôi sẽ mua mới cho em những thứ em cần ”

” Đều là đồ tôi tự thiết kế nên nhất định phải lấy ”

Cuối cùng hắn đành đưa cô về lấy quần áo. Quả thật đều rất đẹp. Tự thiết kế nên có cảm giác k đụng hàng. Lấy hết mọi thứ cô cùng Mạc Đình Phong về nhà hắn

” Cậu chủ, Tiểu Uyển hai người mau lên thay đồ rồi xuống ăn cơm ”

6. Chương 6

” Mau thay đồ rồi xuống ăn cơm ” Giọng bác quản gia ôn hoà vang lên

” Vâng ”

Ăn được vài ba miếng Lạc Uyển chạy tót lên phòng làm việc. Mạc Đình Phong bực mình mà k dám to tiếng với cô

” Tiểu bảo bối em xem trọng công việc hơn tôi rồi ” Ăn xong hấn đi thẳng vào phòng cô ngồi trên giường nhìn

” Ai nói? K có k có ” Cô vẫn chẳng thèm nhìn hấn lấy một cái mà chỉ xua tay

Hấn tiến lại gần, bế cô lên ngồi trên chân hấn

” Em còn chối ”

Nói rồi hấn hôn ngẫu nhiên đôi môi của cô đến khi nó đỏ lên. Bàn tay k yên vị mà luồn vào trong váy ngủ sờ mó khắp cơ thể cô. Cả người cô nóng bừng tự nhiên có bàn tay lạnh chạm vào liền trở nên nhạy cảm

” Umm.... buông....ra....nào... ”

” Em phải trả giá vì đã bơ tôi cả ngày nay ” Hấn quay sang liếm vành tai của cô khiến nó đỏ đến tím đi

Mạc Đình Phong bế Lạc Uyển đặt cô ngồi lên bàn, gạt đồng giấy tờ sang hai bên. Tay chống xuống thô bạo hôn mút môi cô lần nữa. Hấn đưa lưỡi vào sâu rồi đảo đến khi cô vỗ nhẹ vào ngực hấn mấy cái vì khó thở hấn mới bỏ ra

” Phong...Chúng ta l..lên giường được k? ”

Hấn nhếch môi vác cô lên giường như ý muốn. Căn bản cô chỉ sợ chút nữa sẽ làm bắn đồng giấy tờ của mình

Hấn nhanh chóng thoát y cho cả hai. K bôi trơn k màn dạo đầu mà liền đâm thẳng vào bên trong bắt đầu động

” Aaa....đau....dừng....a....chút.... ”

Hấn chính là k quan tâm thậm chí tốc độ ra vào còn nhanh hơn. Huyệ động của cô k ngừng co bóp, âm thủy chảy ra ướt cả drap giường

” Chậm....chậm....thôi....a.... ”

Hấn quay người cô nằm nghiêng rồi từ đằng sau tiếp tục luân động. Tư thế này khiến côn thịt của hấn đâm sâu vào trong. Đầu óc cô đã sớm bị khoái cảm vui lấp, trước mắt chỉ toàn màu trắng mờ, miệng k ngừng rên rỉ

” Aa.....a.....ừ.....ừm.... ”

Mạc Đình Phong đưa tay lên bóp nặn hai bầu ngực vắn về hai đầu vú ửng hồng. Ngón tay dài trượt xuống dưới xoa hạt châu nhỏ. Bị kích thích cả ngoài cả trong, một dòng nước lỏng trắng tuôn ra như suối

” Umm.....Aaa.... ”

Thấy cô đã ra hấn đè cô nằm sấp rồi rút côn thịt ra đâm lại vào trong. Cú thúc như chạm vào nơi sâu nhất khiến cô như lên mây. Bên trong ngay lập tức co rút mạnh mẽ. Hấn đánh nhẹ vào mông cô khiến nó đỏ lên một mảng

Ra rồi lại vào, nhịp động càng lúc càng nhanh k có dấu hiệu giảm sút. Mỗi lần vào lại như trời giáng

” Nh...anh...nhanh.....quá....rồi... ”

Thúc thêm gần chục cú thì hấn bắn vào bên trong cô. Huyệ động được lấp đầy bằng thứ tinh dịch ấm nóng lại k ngừng hút lấy nhưng nhiều quá khiến chảy ra ngoài một ít

Rút côn thịt ra khỏi người cô, hấn cúi xuống hôn lên cặp mông nảy nở, còn cắn nó mấy phát. Liếm dần xuống dưới. Hấn liếm bên ngoài cửa huyệt của cô. Cảm nhận một thứ ẩm ướt Lạc Uyển khê rên lên

” Umm....đừng...liếm....chỗ...đó... ”

Hấn chắc chắn k nghe lời. Đưa lưỡi vào trong càn quấy. Liếm láp một lúc thì cô lại lên đỉnh, một dòng âm thủy được hấn mút sạch

Lật người cô lại hấn day day hạt châu nhỏ kia rồi cắn nhẹ. Hấn hôn lên phần bụng nhạy cảm, ngay tức khắc cô liền phản ứng lại. Cô vận vẹo người, hai tay nắm chặt drap giường

” Umm..... ”

Mạc Đình Phong lao tới hai núi đôi kia. Một bên cắn mút k quên bóp nặn bên còn lại. Hấn hung hăng cắn hai trái cheery

Tiếp đến là phần cổ trắng ngần. Hấn cứ gặm nhấm xung quanh để lại bao nhiêu vết đỏ sẫm

Cuối cùng hấn quay về đôi môi k ngừng rên rỉ kia. Hấn dùng răng day hai môi rồi cắn nhẹ lưỡi cô

Lạc Uyển từ lúc nào đưa tay ôm tấm lưng của Mạc Đình Phong, hai chân vắt chéo ngang hông làm cho côn thit kia chạm vào cửa huyết

Cô lúc này chỉ muốn hấn đưa thứ kia vào để cô thỏa mãn. Hấn cũng k ngần ngại tiếp tục đút vào và di chuyển

Cứ thế hấn hành cô cả đêm đến 1h sáng mới ngừng. Lạc Uyển mệt mỏi dựa dẫm vào hấn. Mạc Đình Phong để nguyên côn thit ở bên trong rồi ôm cô ngủ

Sáng hôm sau dậy đã là 10h trưa. Cả cơ thể truyền đến cảm giác đau nhức. Phần hạ thân phải vận động cả đêm đau rất. Động dậy một chút Lạc Uyển nhận ra côn thit vẫn nằm trong cô

Mạc Đình Phong úp mặt vào hai bầu ngực coi như gối mà ngủ ngon lành. Nhưng bên trong cô hơi phản chủ. Co bóp thật chặt khiến hấn tỉnh dậy

” Em làm tôi tỉnh rồi ”

” Xin lỗi ”

” Mình vận động buổi sáng chút nhĩ ” Hấn cười gian

” 10h rồi còn sáng gì nữa. Với lại tôi mệt lắm ”

” Tôi động đâu phải em ”

Ngay lập tức côn thit bắt đầu tung hoành. Cô chỉ thầm nghĩ sao hấn có thể sung sức như vậy. Lạc Uyển mặc kệ, tùy hấn làm gì thì làm

Thế rồi cuộc hoan ái vẫn kéo dài đến tận chiều tối. Hấn đưa cô đi tắm rồi bù đắp bằng bữa tối

” Anh làm như tôi dễ dụ lắm nhĩ? ” Lạc Uyển ngồi trên xe phàn nàn

” K phải sao ”

” đương nhiên ”

Miệng thì nói vậy chứ cô đói lắm rồi. Hấn đưa cô đến nhà hàng 5* vậy là mọi than vãn đều tan biến

Nhưng ngồi xuống ghế gỗ làm hạ thân cô đau nhức hấn để cô ngồi lên đùi rồi đút cho cô ăn

” Lần sau đừng có bơ tôi, rõ chưa? ” Hấn vừa nhìn cô vừa ra lệnh

” Ừ ừ ”

Bảo bối của hấn vừa nhai vừa gật đầu lia lịa nhìn cưng chết đi được. Hấn hôn lên trán rồi cắn yêu cái má đầy thức ăn một cái rồi cười

Cô thấy hấn rất ôn nhu nha!!! Hình như cô càng ngày càng sa lưới hấn mất rồi

7. Chương 7

1 tháng trôi qua

Lạc Uyển dần khẳng định được năng lực khi các đề xuất và kế hoạch đưa ra đều được tiến hành thuận lợi. Đương nhiên lượng công việc nhiều Lạc Uyển liền k cho Mạc Đình Phong động vào người mình

Nhưng mỗi lần mang giấy tờ đến xin chữ ký của hắn là bộ phận marketing và thiết kế lại thấy giám đốc của mình cả ngày k cánh mà bay

Còn bay đi đâu được! Vừa ký xong là hắn đề cô ra lẩn lẩn xuống trong văn phòng, căn bản là k chán. Dù bị cô cấm mấy lần nhưng trên đời này hắn muốn thì k ai cản nổi

Lần này cũng k ngoại lệ. Lạc Uyển ngồi trên bàn, áo thì nửa cởi nửa đóng, quần thì đã mở hết khoá chỉ là chưa cởi bỏ khỏi người thôi. Đối diện là người đàn ông cao to, hai tay ôm chặt eo cô còn môi thì hôn hít khắp nơi trên cơ thể cô

Mạc Đình Phong đưa tay định cởi nốt hàng cúc áo dở dang thì điện thoại của Lạc Uyển reo. Hắn k quan tâm mà tiếp tục việc của mình

” Phong, em có điện thoại ”

Hắn cũng bắt cô thay đổi cách xưng hô. Bây giờ hai người k khác cặp tình nhân là mấy

” Không nghe ” Rất dứt khoát

” Nào~ ” Cô dùng giọng nhẹ nhàng đẩy hắn ra

Mạc Đình Phong ngồi xuống sofa, tay nới lỏng cà vạt cởi hàng cúc áo trên cửa áo sơ mi. Mắt thì chăm chăm vào cô

Cầm điện thoại lên mà sắc mặt của Lạc Uyển tụt xuống mấy tầng địa ngục. Điện thoại hiển thị đúng hai chữ ” Khốn nạn ”. Tuy bình thường thì ghét bỏ thật nhưng lần này nhờ tên Khốn nạn này mới thoát khỏi Mạc Đình Phong

” Alo ” Giọng Lạc Uyển khó chịu

” LẠC UYỄN! Cậu đang ở đâu? Sao lại bỏ mình lại ở nơi đất khách quê người thế này ”

Đầu dây bên kia vang lên một giọng nam cao vút khiến hàng lông mày của Mạc Đình Phong khẽ cau lại. Từng chữ như chọc thủng màng nhĩ của cô

” Khốn nạn! Cậu nói nhỏ thôi được k? Mình về nước rồi. Làm sao? ”

” Còn hỏi mình làm sao? Cậu về nước mà k nói câu nào. Đợi mình tìm được cậu sẽ phanh thây ”

” Im mồm đi. Tìm được rồi nói ” Điệu bộ chán ghét

” Aisss con bé này! À, chiều ra sân bay đón mình nha. Mình k dám gọi cho anh trai ”

” Vừa nói tìm được sẽ phanh thây mình sao giờ lại gọi mình ra đón ”

” Nhớ nhá! Mình chờ cậu ”

” Ấy, này...alo... ”

“.....” Cúp máy rồi

Lạc Uyển bây giờ chỉ tức k thể ném luôn cái điện thoại. Khuôn mặt xinh đẹp đáng yêu hàng ngày đang nhăn hết lại

” Ai gọi cho em? ” Mạc Đình Phong hạ giọng

” BẠN THÔI ”

” Nam hay nữ? ”

” N...Nam ” Chẳng hiểu sao cô thấy hơi sợ

” Sao lại là nam? ”

” Ở cái này.... Thực ra em k thích chơi với con gái ”

” Lý do? ”

” Thì sau này liên quan đến đàn ông... rất rắc rối. Anh thử nghĩ nếu giờ bạn em thấy em và anh như vậy k phải sẽ đánh nhau sao? ”

” Em đọc truyện nhiều quá rồi ”

” Nói chung là tính em cũng hợp chơi với con trai. Mà tên đó từ đâu nhảy ra đòi kết bạn xong suốt ngày lèo đèo theo sau em lúc ở trường, chứ k em làm sao quen tên đó ”

Nghe đến đây mặt hần đầy hắc tuyến. Cứ nghĩ đến một tên đàn ông suốt ngày đi theo Lạc Uyển khiến hần chỉ muốn cho tên đó sống k bằng chết

” À, chiều cho em nghỉ sớm nha ”

” Đi đâu? ”

” Đón tên khốn nạn kia chứ sao ”

” K được đi ”

” Sao vậy? ” Cô bước tới ngồi lên đùi hần ” Anh ghen à? ”

” Ừ ” Câu trả lời cũng thật ngắn gọn nha

Lạc Uyển hơi ngạc nhiên khi thấy phản ứng của hần nhưng cũng nhanh chóng vuốt ve cơ thể săn chắc kia để nũng nịu

” Đi mà Phong!! Em hứa chỉ đi đón cậu ta thôi rồi sẽ về với anh ”

Hần nhìn bàn tay thon kia rồi nhìn đôi mắt mở to của cô thì mềm lòng một chút

” Được rồi. Cho em 1 tiếng, sau đó phải về với anh ”

” Ok ”

Hần cười nhếch môi đề cô xuống rồi hai người tiếp tục lẩn lộn, hoan ái suốt cả sáng. Căn phòng lại chìm vào đục cảm với những tiếng rên rỉ dâm mỹ

4h chiều

Lạc Uyển sau khi tỉnh dậy nhanh chóng mặc đồ chỉnh chu, trang điểm nhẹ rồi chạy vèo ra sân bay, mặc xác Mạc Đình Phong ngồi nhìn theo bóng lưng nhỏ nhắn của cô

Máy bay vừa hạ cánh. Rất nhiều hành khách ra về với người nhà. Lạc Uyển đứng chờ mãi mới thấy tên khốn nạn kia ló đầu ra

” Lạc Uyển!! Bạn của tôi ” Hần hét to như để cả thế giới biết cô là bạn hần

” Mạc Tử Nhiễm! Cậu im mồm cho mình. Bị điên à ” Cô chạy lại bịt mồm hần

Những người bên cạnh quay lại nhìn, cảm thấy thú vị với tính cách bọn trẻ ngày nay

” Cậu có biết thời gian của mình rất quý giá k? Mình đã phải xin nghỉ sớm ở công ty chỉ để đi đón cậu đây

” Hai người đi xuống bãi để xe. Lạc Uyển vừa đi vừa cầu nhàu

” Ế, Lạc tiểu thư đi làm việc cho công ty nào vậy? Mình cũng muốn đi ”

” Im mồm đi. Trật tự lên xe ”

” Oaa mua xe luôn rồi hả? ” Thán phục, rồi đi quanh quanh cái xe ” Mà nhìn cái xe này quen nha ”

” Lên xe ” Lạc Uyển gần giọng

Ngồi trên xe Mạc Tử Nhiễm như tên phởn, hát hết bài này đến bài kia

” Đây, nhà cậu ở đâu mình đưa cậu về? ”

” Cái điệu bộ xua đuổi đó là sao? ”

” Nói nhanh trước khi mình phanh thây cậu ”

” Aisss con bé này! Sao lúc nào cũng nổi nóng với mình? ”

Thật sự k nổi k được. Nếu bây giờ cô về muộn chắc chắn hần sẽ hành cô cả tuần k xuống giường mất

” Lâu rồi mình mới về nước đi chơi với mình nha. Cậu ở một mình mà lo gì ”

Gương mặt vô tư vô lo đó khiến Lạc Uyển tức điên nhưng rồi vẫn bị Mạc Tử Nhiễm kéo đi hết công viên rồi ăn vặt rồi uống trà sữa. Phải tầm 8h tối rồi hần mới chán

” Đi với cậu vui thật ”

” Cậu vui còn mình k vui tí nào ” Cô thật rất sợ sẽ phải nhìn khuôn mặt tối tăm của Mạc Đình Phong cả đêm

” Bây giờ đưa mình về nhà ” Mạc Tử Nhiễm giọng như ra lệnh

” K nói mình cũng sẽ vứt cậu ”

” Cậu chủ về rồi ” Quân gia ôn nhu

” Tiểu Uyển đâu ạ? ”

” Tưởng về với cậu chủ? ”

Mạc Đình Phong điên tiết k thèm ăn cơm lên thẳng phòng Lạc Uyển ngồi chờ cô

Mạc Tử Nhiễm chỉ chỉ một hồi thì xe dừng lại trước cổng một ngôi biệt thự

” Đây là nhà cậu? ” Lạc Uyển ngơ ngác nhìn

” Bất ngờ lắm đúng k nhưng đây là nhà anh trai mình thôi ”

Nếu nói vậy k phải Mạc Tử Nhiễm là.....

” Muốn vào chơi chút k? Chắc giờ anh mình về rồi ”

Mạc Tử Nhiễm kéo tay Lạc Uyển lôi vào nhà

” Bác ơi con về rồi ”

” Tử Nhiễm ”

8. Chương 8

” Tử Nhiễm ” Quân gia ôm trầm cậu con trai

” Ở sao Tiểu Uyển lại đi cùng con à mà thôi..... Cậu chủ Tử Nhiễm về rồi ”

Cơ mặt Mạc Đình Phong giãn ra, từ từ đi xuống nhưng lại cau vào khi thấy Lạc Uyển

” Anh hai em về rồi nè ” Nhận ra anh mình đang nhìn Lạc Uyển chằm chằm

” Đây là Lạc Uyển bạn của em bên Mỹ. Chắc anh cũng biết mà. Cô ấy được nhận học bổng toàn phần do công ty tài trợ... ”

Đương nhiên là biết thậm chí k phải quen biết bình thường. Mạc Tử Nhiễm cứ đứng thao thao bất tuyệt

” Lạc Uyển, đi lên phòng với anh ”

Mạc Đình Phong quay người đi lên lầu. Lạc Uyển cắn môi đi theo sau còn k quên lườm bạn tốt của mình một cái

” Bọn họ sao vậy ạ? ” Mạc Tử Nhiễm thắc mắc hỏi bác quản gia

” Ta cũng k biết ”

Đi vào phòng Lạc Uyển quen tay đóng cửa lại

” Chuyện này là sao? ” Mạc Đình Phong nhìn cô

” Thì anh nghe rồi đấy ”

” Không, em gọi em trai anh là tên khốn nạn ” Hấn cười rồi kéo cô vào lòng

” Ai mà biết là em trai anh chứ ” Thấy hấn cười như thế cô cũng đỡ sợ

” K giống nhau sao? ” Hấn thực ra cũng nguôi giận khi biết bạn của Lạc Uyển là em trai mình. Liền không lo nữa

” Giống chỗ nào vậy! Một tên phơn phớt phơn phớt suốt ngày cười đùa, k hời cũng nói cả ngày như kẻ điên. Còn anh thì có cây miệng ra cũng k nói, lại còn lạnh lạnh. Em thấy chỉ với em là anh nói nhiều chút nha ” Cô tuôn ra một trào

” Cũng đúng. Anh đẹp hơn ”

” WTF??? Tự luyến cũng vừa chứ ” Đương nhiên mấy lời này cô k dám nói ra

” Dù gì cũng là em trai anh mà ”

” K phải em đổ anh thay vì nó sao ”

Hấn nói gì cũng đúng. Mạc Tử Nhiễm là bạn cô 2 năm nay nhưng ngoài thấy hấn đẹp trai một chút còn lại thì bên cạnh cô hấn như tên điên. Mạc Đình Phong chỉ 1 tháng liền khiến cô quy phục

” Chẳng phải anh chỉ cho em 1 tiếng sao giờ mới về? ”

” Anh đi mà hỏi em trai anh. Lôi em đi lòng vòng mãi rồi ăn hết cái này cái nọ, em sợ mình sẽ lên cân mất ”

” Anh muốn em lên cân. Nhìn em cứ nhỏ bé mãi thế này ”

” Ê anh kiếm có để bỏ em chứ gì ” Cô chống hông chu môi lên

” K bỏ k bỏ. Em cứ nhỏ bé như để anh bảo vệ em ” Hấn cắn môi cô một cái

Hấn hôn nhẹ lên môi cô chứ k mạnh bạo như mọi khi. Cảm giác ấm áp truyền đến

” Anh đi nói chuyện với Tử Nhiễm chút. Em đi tắm đi. Tí anh qua ” Hấn hôn lên trán cô rồi đi

” Anh hai ”

” Hai năm nay thế nào? Nhớ nhà k? ”

” Em còn bé đâu! À Lạc Uyển..... ”

” Chị dâu ”

” Há... ”

” Từ giờ gọi là chị dâu ”

” Oaaa, hai người nhanh vậy sao ”

” Hai năm trước bảo em đi bảo vệ cô ấy khỏi mấy đám đàn ông xung quanh tại sao lại biến thành kẻ điên rồi ”

” Dzô, còn đi nói xấu em. Anh hai em cho anh biết. Cô ấy nổi hứng lên liền đánh mắng em. Dù có là tức giận cái gì cũng thế. Đã vậy còn k nể mặt mà phá hoại bao nhiêu cuộc tình của em... ”

” Tiểu bảo bối nói đúng. Từ bao giờ em trai mình có thói thao thao bất tuyệt vậy ”

Mạc Đình Phong cười trừ rời khỏi phòng Mạc Tử Nhiễm. Hấn quay về với bảo bối của hấn

Lạc Uyển tắm xong là lao thẳng lên giường ngủ. Ăn bao nhiêu thứ khiến cô hoa mắt k tài nào ngủ nổi

Mạc Đình Phong đi vào thấy cô lẩn qua lẩn lại liền lên giường ôm lấy cô. Hấn dựa mặt vào bộ ngực kia hít lấy mùi thơm trên người cô

” Nói chuyện xong rồi? ” Lạc Uyển k bất ngờ mà còn thích thú

” Ừ ”

” Có nói xấu em k? ”

” Không dám ”

” Tên đó chắc chắn sẽ nói xấu em. Anh đừng nói dối ”

” Là anh k dám ”

” Anh... ”

Cô đỏ hết cả mặt. Từ bao giờ hấn biết cách nịnh hót như vậy chứ

Mạc Đình Phong cúi đầu chui vào hõm cổ của Lạc Uyển. K chịu được cắn lung tung

” Còn cắn em? ” Cô đánh nhẹ vào lưng hấn

” Lạc Uyển ” Hấn nhìn thẳng vào mắt cô

Lâu rồi hấn k gọi cả tên cô như cây khiến cô bồi hồi

” Anh sẽ bảo vệ và che chở cho em vì vậy hãy ở bên anh, dựa vào anh và là của riêng anh thôi nha ”

Tự nhiên hấn thổ lộ thế này làm cô cảm động muốn khóc mất

” Em biết rồi. Thay vào đó, anh mà có ai ngoài em, nhất định em sẽ diệt kẻ đó ”

” K diệt anh? ”

” Em không nỡ ”

Hấn cười tươi ôm lấy Lạc Uyển. Cô cũng cảm thấy hạnh phúc hơn khi ở bên hấn

Nhưng họ đâu biết có một cái hạn lớn sắp nhảy xuống đầu mình, có nguy cơ khiến hai người vì vậy mà chia xa...

9. Chương 9

Mạc Tử Nhiễm cũng đã về. Vị trí giám đốc coi như trao trả lại cho hắn còn Lạc Uyển quay về làm trưởng phòng thiết kế để có thể chuyên tâm hơn

” Cốc...cốc...cốc ” Lạc Uyển lên tìm Mạc Đình Phong

” Vào đi ”

Cái bản mặt của hắn cứ lạnh lùng như đá nhưng vừa nhìn thấy bảo bối liền dịu đi, còn đi đến ôm cô

” Phong! ”

” Nhớ anh rồi à? ”

” Nói nhảm. Bỏ em ra nào ”

Hắn buông cô ra rồi về ghế ngồi

” Đây là bản kế hoạch mới cho đợt quảng bá sản phẩm lần này ”

” Em định làm gì? ”

” Em đang nghĩ đến việc mời một người mẫu đang nổi để dễ quảng bá hơn vì concept lần này là mùa hè trẻ trung ”

” Em đã nghĩ sẽ mời ai chưa? ”

” Em nghĩ rồi! Có một người khá trẻ nhưng đang rất nổi hiện nay đó là Lôi Thu ”

” Lôi...Thu ” Mạc Đình Phong sắc mặt k tốt, như thể nghe tên của kẻ thù

” S..Sao vậy? K được sao? Em thấy cũng ổn mà... Em cũng đã nói chuyện với...”

” Lạc Uyển ” Giọng hắn trầm hẳn đi

” Há... ”

” Em sẽ vẫn muốn mời cô ta nếu anh nói đó là người phụ nữ anh đã từng rất yêu... ”

Lạc Uyển hơi sốc, hai chân mày cau lại tỏ vẻ bất mãn. Mạc Đình Phong chỉ thở dài, hắn biết cô sẽ k muốn nghe hắn giải thích

” Phong ” Cô đi đến chỗ hắn ngồi vào lòng hắn ” K phải chỉ là đã từng sao. Nếu anh k muốn em sẽ tìm người khác. Nha ”

Hắn vui vì cô k giận mà còn thuận theo ý hắn

” Ừ, em mới là của hiện tại ” Hắn hôn nhẹ lên trán cô rồi cười

” Vậy em sẽ huỷ hẹn với cô ấy ”

Lạc Uyển rút điện thoại, gọi cho Diệp Hoa

” Dạ thưa trưởng phòng ”

” Em giúp chị huỷ lịch gặp mặt của chúng ta với Lôi Thu đi ”

” Ó... Nhưng cô Lôi Thu đẩy đến tận công ty rồi ”

” Đến rồi ” Mặt Lạc Uyển khẽ nhăn lại ” Cô ấy đang ở đâu? ”

” Em nói chị đang ở phòng tổng giám đốc nên cô Lôi lên đó rồi ”

” Chị biết rồi. Chị sẽ giải quyết chuyện này. Em làm việc đi ”

” Dạ... Vâng ”

Sau khi cúp máy, Lạc Uyển thở dài nhìn Mạc Đình Phong

” Tới rồi? ”

” Ừ, cô ấy đang lên đây ”

” K sao. Cô ta về nước thì sớm hay muộn cũng sẽ tìm anh. Có lẽ gặp bây giờ cũng tốt ”

Hắn thấy bảo bối vẫn còn lo lắng đầy mình liền nhẹ nhàng dỗ dành

” Em đừng lo anh chỉ có mình em thôi ”

” Em biết rồi ” Cô đẩy hắn ra đến sofa ngồi

Lúc này ở ngoài có tiếng gõ cửa, Mạc Đình Phong quay trở lại trạng thái cả khuôn mặt và ánh mắt đều lạnh lùng tàn khốc

” Vào đi ”

Cửa vừa mở ra một cô gái ăn mặc sexy ngẩng thẳng đến chỗ hắn mà ôm vai bá cổ

” Phong! Em nhớ anh lắm. Anh có nhớ em không? ”

Mạc Đình Phong nhanh chóng phản ứng lại đẩy cô ta ra

” Cô Lôi, đây là công ty mong cô thận trọng ”

” Sao vậy? Chúng ta làm thế suốt mà hay anh ngại vì có người ở đây ” Bây giờ cô ta mới để ý đến sự tồn tại của Lạc Uyển trong căn phòng này

” Xin chào! Tôi là Lạc Uyển, người đã liên lạc với cô ” Lạc Uyển đứng dậy kéo cô ta ra xa Mạc Đình Phong

” Chị biết em hồi còn học cấp 3 em nổi tiếng lắm ”

” Quá khen ”

Cửa phòng mở ra lần nữa, Mạc Tử Nhiễm xông vào còn hét to

” CHỊ DÂU ”

Lôi Thu tưởng hắn gọi cô liền quay lại dang hai tay chào đón. Nhưng rồi bị Mạc Tử Nhiễm lơ đẹp, chạy đến chỗ Lạc Uyển

” Chị dâu chúng ta đi ăn trưa thôi ”

” Há.... Ồ ”

” Mà cô ta là ai vậy ạ? À thì ra là Lôi tiểu thư. Sao cô không yên phận bên người đàn ông rể rách kia mà quay về đây làm gì ”

Lôi Thu giận nổ đom đóm mắt nhưng vẫn cố dịu giọng

” Tử Nhiễm, em rể của chị. Lâu k gặp vẫn vui tính như xưa ”

” Lôi tiểu thư quá lời. Tôi vẫn điên khùng vậy thôi. Có điều lâu k gặp trí nhớ cô kém rồi ”

” Em là có ý gì? ”

” Ai là em rể của cô ” Gằn giọng

” Nếu cô k phiền..... À chắc chắn cô sẽ k phiền nếu tôi mượn anh trai và chị dâu tôi chứ ”

Mạc Tử Nhiễm vô tư khoác vai khoác tay Mạc Đình Phong và Lạc Uyển đi ra ngoài. Để mặc Lôi Thu đứng tức giận

Đến lúc lên xe rồi Mạc Tử Nhiễm vẫn còn cười tươi như chưa có gì xảy ra. Mạc Tử Nhiễm lái xe để Mạc Đình Phong ngồi cùng Lạc Uyển

” Hai người thấy em giỏi k? ”

” Giỏi ”

” Sao cậu biết mà lên vậy? ” Lạc Uyển thắc mắc

” Diệp Hoa nói mình mới biết ”

Nhớ lại:

Diệp Hoa hơi ngập ngừng đi vào phòng giám đốc

” Gi...Giám đốc Mạc ”

” Sao vậy Diệp Hoa? ”

” Có chuyện này k biết có nên nói cho anh k ” Cô nhìn xuống đất

” Em cứ nói đi ” Hấn ôn nhu nhìn cô

” Cái đó... Chị Lạc Uyển muốn hủy hẹn với cô người mẫu mà chúng ta mời cho đợt quảng bá nhưng cô đó đến tận công ty và lên phòng tổng giám đốc rồi ”

” Cô đó tên gì? ”

” Dạ... Lôi Thu ”

Mạc Tử Nhiễm giống anh trai mình, nghe đến tên Lôi Thu thì cơ mặt nhăn lại, khó coi

” Chị...chị Lạc Uyển nói sẽ tự giải quyết nhưng mà... ”

Hấn đi đến ôm Diệp Hoa ” Đừng lo, tôi lên đó xem. Nhất định k để chị dâu chịu thiệt ”

Diệp Hoa ngớ người, ngoan ngoãn trả lời ” Vâng ”

Hấn đi rồi cô vẫn chưa hoàn hồn. K thể tưởng tượng Mạc Tử Nhiễm vừa làm gì với mình
Hết.

Mạc Tử Nhiễm vừa kể xong thì đến nhà hàng

” Chị dâu, mình cho cậu biết. Loại đàn bà đó có đánh chết cũng k hết nhục ”

” Mọi người phải nói rõ ràng mình mới hiểu được chứ? ”

” Anh hai, em nghĩ chúng ta có rất nhiều thứ phải nhận tội với chị dâu rồi ”

” Lạc Uyển, anh sẽ nhận hết. Sau đó em đánh mắng hay làm gì anh cũng được ” Mạc Đình Phong chưa bao giờ yếu đuối như vậy. Hấn nắm chặt lấy tay Lạc Uyển

” Em nói rồi. Em k nỡ ” Cô cười nhẹ

” Đi thôi. Vào trong rồi nói ”

Ba người đi vào một phòng VIP của nhà hàng. Bàn được thiết kế hình tròn nên cả ba mặt đối mặt

” Anh hai. Anh muốn kể trước hay là... ”

” Cậu nói đi ” Lạc Uyển cắt ngang

Hai người kia đơ ra nhìn

” Em k muốn anh nhắc đến người phụ nữ khác trước mặt em ” Ràng mạch từng chữ

Mạc Đình Phong hạnh phúc như tiên nhưng cũng bắt đầu lo lắng phản ứng của Lạc Uyển

” Vậy mình sẽ kể. Chuyện từ 3 năm trước..... ”

—————+—————

10. Chương 10

” 3 năm trước có một người đàn ông yêu tha thiết một cô gái. Tình yêu của họ dường như k gì có thể cản được. Nhưng rồi cô gái đó bỏ đi theo người đàn ông khác ra nước ngoài. Từ đó chàng trai kia đau lòng mà ngất lên ngất xuống, chìm trong men rượu, bỏ bê công việc. Chuyện đó kéo dài khoảng 1 năm sau, người đàn ông lần nữa yêu một cô gái mới 18t từ cái nhìn đầu tiên. Anh ta để cô đi du học nhưng tổng cổ cả em trai mình đi để chăm sóc cô gái ấy. Bây giờ cô gái đã quay về bên vòng tay chàng trai, họ rất hạnh phúc và rồi người phụ nữ kia xuất hiện sau 3 năm ”

Lạc Uyển nghe xong như muốn khóc, nước mắt trào đến khoé mi thì dừng lại. Cô hai mắt đỏ hoe, tay đan vào nhau thật chặt. Mạc Đình Phong như ngừng thở, chìm vào k gian vô định. Chưa bao giờ cảm thấy khó chịu như vậy

Mạc Tử Nhiễm kể xong, nhìn hai con người kia có chút đau lòng

” Nhưng mà..... ” Lạc Uyển lên tiếng

” Nhưng... gì? ”

” Cô ta quay về đây làm gì? K lẽ muốn dành lại... ”

” Àyy, cậu bớt nói lung tung đi ” Mạc Tử Nhiễm bịt miệng bạn mình ” Cô ta dám mình liền cho chết k toàn thân ”

” Tử Nhiễm, cho bọn anh chút k gian ” Mạc Đình Phong trầm ổn

” Em sẽ để xe lại và về công ty trước. Hai người từ từ nói chuyện ”

Tử Nhiễm rời đi, để lại k gian tĩnh lặng, nặng nề. Thời gian như ngừng trôi trước sự bất động này

” Anh... phải nói gì đi chứ ”

“ ”

” K có gì muốn giải thích với em sao? ”

“ ”

Mạc Đình Phong k nói gì, đi thẳng đến chỗ Lạc Uyển, ôm cô vào lòng

” Anh k giải thích. Chuyện này k đáng để em quan tâm vậy nên đừng nghĩ nữa. Nhớ là anh chỉ có mình em thôi. Được chứ? ”

Lạc Uyển tựa đầu vào lồng ngực thân thuộc kia, hai tay ôm ngang hông Mạc Đình Phong

” Em sẽ k nghĩ nữa ”

” Ngoan lắm tiểu bảo bối ”

Hắn cúi xuống hít mùi thơm trên tóc cô. Dần dần tiến thẳng đến đôi môi run run kia. Nụ hôn quá nhẹ nhàng khiến cô như muốn quên hết mọi thứ mà lao vào hắn. Hai tay cô vòng ra sau cổ hắn ôm chặt

Ban đầu là nhẹ nhàng càng về sau càng mãnh liệt hơn. Hắn đưa lưỡi vào sâu bên trong cắn quấy. Hắn biến đôi môi hồng nhạt sang sừng đỏ. Hắn liếm lên chiếc cổ trắng ngần rồi cắn nhẹ khiến cô khẽ rên lên

” Umm.....a.... Phong... ”

Mạc Đình Phong bế Lạc Uyển xuống nhà để xe, đặt cô nằm xuống ghế sau. Cẩn thận khoá cửa. Xe này nhìn ra thì thấy chứ nhìn vào thì k. Hắn đưa 1 ngón tay lên môi cô rồi kéo một đường đến tận nơi tư mật của cô

Hiện cô đang mặc chiếc quần jean cùng với áo sơ mi sọc xanh. Hắn dùng thân thể cao to nằm đè lên người cô. Bỗng chốc cô thấy tai mình ướt ướt rồi nóng lên. Hắn liếm vành tai cô

” Umm.....Đừng.....trêu....em.... ”

” Lạc Uyển! Chỉ có em là tiểu bảo bối của anh ” Mạc Đình Phong phả hơi nóng vào tai Lạc Uyển

Hắn bắt đầu cởi từng nút áo đến hơn nửa. Khoá quần của cô cũng bị mở ra. Hôm nay cô mặc bộ đồ lót xanh dương. Nhìn như thế này trông cô dâm dăng bao nhiêu, quyến rũ bao nhiêu

Mạc Đình Phong hai tay ra sức nhào nặn hai núm đồi. Trái cheery cách bàn tay một lớp áo lót đã dựng thẳng lên. Hắn cởi bỏ mọi thứ trừ chiếc quần lót. Hắn chạm vào, xoa rồi nghịch ngợm hạt châu nhỏ. Dâm thủy bắt đầu chảy ra làm vải quần lót dính sát vào cửa động khiến cô ngứa ngáy cả người. Lạc Uyển k chịu được mà rên khẽ

” Phong.... Khó chịu.... ”

” Tiểu bảo bối, em vẫn nhạy cảm vậy sao? Mới chạm chút dưới này ướt hết rồi ” Hắn dùng điệu cười tà mị nhìn cô

” K phải vậy mà.... ” Cô đỏ mặt chỉ muốn đánh nam nhân một cái

Hắn cúi xuống hôn... à cắn môi cô. Trượt xuống một trái cheery mát, bên kia dùng tay xoa nắn, nhào nặn đủ thứ. Một tay vẫn k quên nhiệm vụ, kích thích hoa huyệt nhạy cảm của cô

Chán chê rồi hắn hôn lên phần bụng dưới và cởi chiếc quần lót ướt đầm kia ra. Cửa huyệt vẫn trào đến dòng nước nóng hồng màu trắng, k ngừng co rút. Cảnh tượng dâm mỹ làm ” Tiểu đệ ” của Mạc Đình Phong cương cứng. Hắn cúi xuống liếm láp bên ngoài rồi đưa lưỡi vào trong. Từng nơi trong động huyệt bị chạm vào liền nhạy cảm run lên. Hạt châu bị cắn đến cứng lại

” Aa.... Umm.... Pho...ng... ” Lạc Uyển hai tay ôm đầu Mạc Đình Phong nhăn xuống

Cô đã muốn lên đỉnh hắn lại tàn nhẫn rút lưỡi quay lên hôn môi của cô. Lúc này cô hoàn toàn bị hôn đến mờ mắt. Khoái cảm đã lấn chiếm cả cơ thể

” Phong.... đút vào.... mau lên.... ” Lạc Uyển giọng đút quăng, ham muốn trỗi dậy

Hắn thấy cô như vậy sướng khoái vô cùng. Nhanh chóng đặt cô ngồi dậy. Động huyệt vẫn k ngừng chảy nước làm ướt hết ghế xe

” Cởi đồ cho anh ” Hắn ra lệnh

Lạc Uyển cũng nhanh nhẹn cởi áo sơ mi và quần âu của hắn. Thân thể rắn chắc đập thẳng vào mắt cô. Để ý mới thấy phía dưới hạ thể, cự vật kia đã cương cứng. Nhìn nó một lát Mạc Đình Phong k chịu nổi đặt tay cô lên vuốt ve nó

” Cởi nốt ”

“ ”

Cô k nói gì, im lặng cởi bỏ chiếc quần lót. Cự vật như được giải phóng, ngẩng cao đầu chào đón Lạc Uyển. Cô thật ngượng chết mất

Mạc Đình Phong mặt mày nhú lại. Cô cứ chậm chạp như vậy là muốn hắn ức chết sao. Hắn tìm tư thế đặt cô ngồi lên cự vật. Rất nhanh côn thật tiến vào trong và bắt đầu luân động

” Aaa.....um.....a... ”

Lạc Uyển mất hết lý trí. Hai tay bầu chặt vai Mạc Đình Phong. Hắn coi như k mà tiếp tục nhắc hông cô lên xuống. Theo từng nhịp nắc của hắn cô cũng bắt đầu rên lớn

” AAaa..... To quá..... Nhanh nữa..... aaa.... ”

” Tiểu bảo bối có sướng k? ”

” Rất...rất sướng a~... Sướng chết em.... aa.... ”

Cô k thể ngăn miệng mình phát ra những lời dâm dăng

Hắn đặt cô nằm úp, tiếp tục ra vào mạnh mẽ. Bên trong cô co rút cắn xé côn thật của hắn. Thêm 5 6 lần nắc nữa hắn bắn dòng tinh dịch nóng hồng lấp đầy động huyệt của cô

Xoay người lại, cô vươn người lên hôn hắn. Nụ hôn vụng về nhưng khiến hắn hạnh phúc

” Phong.... Em yêu anh... ” Nói xong cô thiếp đi

Mạc Đình Phong căn bản đờ người nhìn. Người con gái này khi trước còn gọi hắn là tên biến thái. Hắn biết cô yêu hắn nhưng chưa bao giờ nói ra. Hắn cũng bắt đầu thấy mình thay đổi

” Anh có thể ôn nhu với mình em. Nhưng từ khi nào anh dễ bị kích dục như vậy ”

Quả thật, chỉ với câu nói của Lạc Uyển mà cơn thịnh nộ của hắn lại cương cứng lên. Thậm chí còn to thêm một vòng. Cô là người duy nhất khiến hắn dễ phát dục như vậy

Mặc cô đã nhắm nghiền mắt. Hắn tiếp tục thỏa mãn thú tính. Dù không động dục nhưng bên trong Lạc Uyển vẫn co bóp chặt chẽ, thỉnh thoảng còn rên lên

” Aa..... ưmm..... ”

Đến khi hắn mệt rồi thì đã là chiều tối hắn mới lau người cho cô, đặt cô lên ghế phía trên, hạ xuống cho cô nằm. Hắn đắp một chiếc chăn nhỏ và lái xe về nhà

” Anh hai ” Mạc Tử Nhiễm đang ngồi xem TV

” Suyt, bé mồm thôi ” Mạc Đình Phong bế Lạc Uyển đang cuộn tròn trong lòng hắn

” Để em bảo quản gia nấu chút gì đó cho chị dâu ”

” Lấy xe đi rửa đi. Dọn dẹp sạch sẽ ” Hắn ném chìa khóa về phía Mạc Tử Nhiễm rồi đi về phòng

Tử Nhiễm không hiểu vẫn ngây thơ ra xem chiếc xe. Vừa mở cửa thì.... Cảnh hỗn độn đập vào mắt. Ghế sau bị ướt hết hơn nửa, có dấu móng tay cào rách cả lớp ghế da, dưới sàn xe còn có vết trắng. Nhìn thôi cũng tưởng tượng được chuyện gì đã xảy ra

Mạc Tử Nhiễm ôm đầu khóc không ra nước mắt

” Hai người đó đã làm gì trên xe mình vậy?! ”

Haizzz, hắn thở dài mang xe đi rửa. Hắn chỉ muốn vứt quách đi mua xe mới nhưng lại tiếc nên thôi

Khổ thân Mạc Tử Nhiễm

11. Chương 11

Mạc Đình Phong bế Lạc Uyển đi tắm rửa, mặc đồ ngủ cho cô rồi đặt lên giường, cẩn thận đắp chăn lại. Hắn ôn nhu hôn nhẹ lên má cô sau đó xuống bếp lấy chút đồ ăn

” Tiểu bảo bối, dậy ăn chút gì đi ”

” Ừ ” Lạc Uyển mệt nhoài, vươn người dậy

” Anh dứt cho em ”

Hắn ôm lấy cô tựa vào lòng. Tay trái ôm ngang eo cô tay phải dịu dàng chút từng thìa cơm cho cô ăn. Lạc Uyển làm biếng, dựa đầu vào ngực hắn, hai tay vòng ra sau ôm chặt hắn

” Em buồn ngủ ” Nũng nịu

” Được rồi, đi ngủ ”

Mạc Đình Phong đặt cô lại giường, tắt đèn, mở rèm rồi leo lên giường ôm cô

” Lạc Uyển ”

” Ừm ”

” Em có thể nói lại câu hôm nay k? ”

” Câu gì? ”

” Lúc ở trong xe..... À thôi, em mệt rồi. Nghỉ đi..... ”

Hắn chưa kịp nói hết thì cô nhào lên hôn hắn. Nụ hôn thực sự rất vụng về. Hắn cơ hồ chưa ý thức được

” Phong! Em yêu anh ”

Hạnh phúc đến bất ngờ, hắn lập tức đáp lại nụ hôn của cô

” Anh cũng yêu em ”

Cô cười nhẹ, úp mặt vào lồng ngực của hắn

” Bảo bối ngủ đi. Mai ngày nghỉ anh đưa em đi chơi ”

” Hứa nha... Oáp... Đưa em đi... ”

Chưa sung sướng xong thì cô đã ngủ, cuộn người nằm gọn trong lòng hắn. Mạc Đình Phong thực sự yêu cái dễ thương của cô khi bên cạnh hắn nha

Sáng nay là thứ bảy, hắn đã hứa sẽ đưa cô đi chơi. Lạc Uyển hôm nay dậy rất sớm, còn trước cả Mạc Đình Phong. Cô đang đứng đánh răng thì có vòng tay ôm cô từ sau

” Tiểu bảo bối, sao em dậy sớm thế? ”

” Đã bảo hôm nay đưa em đi chơi, đương nhiên phải dậy sớm ”

” Em thay đồ rồi mình đi ”

” Yes sir ”

Lạc Uyển giơ tay chào kiểu quân đội khiến hắn bật cười. Mạc Đình Phong cốc đầu cô một cái rồi đi thay đồ

” Đúng là ham chơi ”

Sau khi ăn sáng, hai người cùng nhau đi khắp nơi. Lạc Uyển nhất định kéo Mạc Đình Phong vào shop quần áo ở trung tâm thương mại K lớn nhất thành phố

” Oaa, em thực sự rất thích đồ ở đây mà chưa có dịp đi ”

” Em thích anh cho em cả cửa hàng này ” Dù sao cũng là trung tâm nhà hắn, sớm muộn gì cũng là của cô

” Ấy, em nói vậy thôi mà ” Lạc Uyển cũng bó tay

Cô gái này như lạc vào thiên đường. Ngắm từ dãy này sang dãy khác để mặc Mạc Đình Phong ngồi uống cafe đợi

” Bộ này đẹp hơn hay bộ này đẹp hơn? ” Lạc Uyển giơ ra hai cái đầm

” Em mặc cái nào cũng đẹp ”

” Đừng có nịnh em ”

” Vào mặc thử thì biết ”

Lạc Uyển gật gù đi vào phòng thay đồ. Bên trong cũng thật lớn nha~ Bốn phía đều là gương, còn có cái sofa ở giữa. Cởi bộ đồ đang mặc ra cô ngắm mình trong gương

” Mình cũng đẹp quá mà ” Cười một mình

” Ô chết, ở cùng Mạc Đình Phong lâu quá lây cả tính tự luyện luôn rồi ”

Lạc Uyển chọn cái đầm màu đen mặc thử. Chiếc đầm ren đen làm tôn lên làn da trắng của cô. Lạc Uyển bước ra khỏi phòng thay đồ, ngay lập tức cả cửa hàng đều ngấm nhìn cô

” Anh thấy sao? ”

Còn phải nói, Mạc Đình Phong cực kỳ thích cái đầm này. Nó chỉ dài đến ngang đùi làm lộ đôi chân dài và trắng của cô. Hắn nhìn phải gọi là k chớp mắt mà chỗ hắn nhìn là phần cổ cúp ngực bó sát cơ thể cô

” Phong ” Lạc Uyển gặp ánh mắt đói khát của hắn liền đỏ mặt

” Há ”

” Anh tử tế coi ”

” À ờ ”

Lúc này hắn mới nhận ra đã có rất nhiều người đàn ông vào trong cửa hàng, còn trưng ra bộ mặt biến thái nhìn bảo bối của hắn (Làm như ông k biến thái-.-)

” Còn một bộ nữa em vào thử đi ”

” Yeppp ”

Sau khi Lạc Uyển quay vào trong, Mạc Đình Phong gọi nhân viên đuổi hết mấy tên khốn kia ra ngoài và cho đóng cửa luôn

Bên trong Lạc Uyển k biết gì đang loay hoay mở khoá váy. Bỗng khoá được kéo xuống hết nấc, lộ tấm lưng trắng trẻo nhỏ nhắn của cô. Xém nữa là la lên rồi nhưng cái mùi quen thuộc này, Mạc Đình Phong

” Anh biến thái ”

” Cởi giúp em thôi mà ”

” K cần, anh ra ngoài đi ”

Cô đẩy hắn ra nhưng vẫn là bị hắn kéo lại. Mạc Đình Phong bắt đầu làm mấy trò biến thái

Hắn đẩy Lạc Uyển xuống sofa, hôn mãnh liệt lên môi cô. Tay kéo từ từ váy đến khi lộ ra hai núm đôi hùng vĩ. Vì là váy cúp ngực nên Lạc Uyển k mặc áo lót, trái cheery nhanh chóng được nhào nặn đủ thứ rồi bị gặm mút điên cuồng. Một bên cắn một bên bóp, Lạc Uyển như lên chín tầng mây

Bàn tay xấu xa tìm đến chỗ nhạy cảm của cô. Dưới đây đã ướt nhẹp, hắn nở nụ cười gian rồi xoa nghịch ngoài cửa huyệt

” Mấy người làm ăn kiểu gì vậy? Mới sáng sớm đã đóng cửa, tin tôi cho đóng k mở lại nữa k ” Bên ngoài truyền đến giọng quát lớn

Mạc Đình Phong bực bội hay đúng hơn là tức giận. Lại có kẻ dám phá chuyện tốt của hắn. Nhưng giọng này.....quen lắm, hắn đã nghe ở đâu rồi

Mạc Đình Phong quỳn luyến đứng dậy chỉnh chu trang phục cho hắn và cô rồi bước ra. Đứng trước mặt là người hắn căm ghét nhất, Lôi Thu

” Phong, em biết là anh ở đây mà ” Lôi Thu mắt sáng lên chạy đến

” Cô đến đây làm gì? ” Mạc Đình Phong nói ra lời lạnh lẽo, gương mặt tối sầm lại trông đáng sợ

Lôi Thu cũng hơi giật mình nhưng nhanh chóng lấy lại bình tĩnh và nhận ra

” Sao anh lại cùng cô ta vào phòng thay đồ vậy? ”

” Tôi phải báo cáo cho cô sao ”

” Phong... ”

” Đừng có gọi tên tôi. Biến đi ”

” Lạc Uyển. Rốt cuộc cô cho anh ấy loại bùa mê thuốc lú gì mà anh ấy đối xử với tôi như vậy ” Lôi Thu quay sang Lạc Uyển

” Tôi... ” Lạc Uyển đứng là cạn ngôn

” Cô im miệng lại. Đừng bao giờ nói chuyện kiểu đó với Lạc Uyển ”

Mạc Đình Phong kéo Lạc Uyển đi, để Lôi Thu đứng giậm tung khói

” Khoan đã ” Lạc Uyển khựng lại

” Sao vậy? Em k khoẻ chỗ nào sao? ”

” Em.... Chỉ là.... Thôi ” Lạc Uyển thở dài

” Lạc Uyển ” Lôi Thu đi tới chỗ cô ” Tôi đã về đây rồi cô đừng mong có thể quyến rũ anh ấy nữa ” Nói đoạn cô ta đổ cốc nước trên tay lên người Lạc Uyển

” Cô làm trò gì vậy hả? ” Mạc Đình Phong quát lớn, ném cốc nước vỡ tung toé

” Phong. Là cô ta xen vào giữa chúng ta. Nếu k anh sẽ k đối xử với em như vậy ”

” Tôi và cô kết thúc từ lâu rồi. 3 năm trước khi cô phản bội tôi thì cô đã chết rồi ”

12. Chương 12

Tái bút: Death sẽ viết vài đoạn văn ngắn về cả nam nữ lẫn LGBT. Có ai muốn đọc không cho ý kiến!

” Nếu tôi vẫn tiếp tục thì sao? ”

” Há ”

Lạc Uyển đầu cúi hơi thấp, xung quanh tỏa ra sát khí nặng nề. Sự chú ý được dồn vào cô

” Nếu tôi tiếp tục quyến rũ anh ấy thì sao? ”

” Thì sao? Da mặt cô cũng dày quá ha ”

” Xin lỗi nhưng da tôi rất mỏng. Chứ k như ai đó cáo già, phản bội người đàn ông mình yêu rồi sau 3 năm quay về giết chồng người khác. Nếu Mạc Đình Phong còn tình cảm với cô tôi sẵn sàng nhường cho cô và từ bỏ anh ấy. Nhưng NO. Dù tôi có từ bỏ thì anh ấy cũng sẽ k yêu cô, nên ĐỪNG CÓ MƠ TUỞNG NỮA ”

” Lạc... Uyển ” Mạc Đình Phong ngạc nhiên. Đây là cô gái đáng yêu của hắn sao

” Cô... cô... ”

” Cô cái gì mà cô. Tôi cho cô biết à k tôi dám thề với cô. Nếu còn quấy rầy chúng tôi nữa thì liệu đấy ”

Lạc Uyển giậm toé khói bỏ đi. Mạc Đình Phong hơi bất ngờ nhưng cũng hạnh phúc quá đi. Cô gọi hắn là “chồng” rồi!!!

” Lạc Uyển. Đợi anh ”

“.....”

Lạc Uyển xem chút nữa là lái xe đi rồi

” Anh xin lỗi, anh k biết cô ta sẽ đến đó ” Mạc Đình Phong đứng bên ngoài gương mặt biết lỗi

” Anh lên xe đi ” Lạc Uyển có vẻ chưa hết giận

” Anh k biết em có khía cạnh đó đấy ” Hắn cười

” Aisss, đúng là tức chết em mà. Cái đầm này em thích như vậy mà ướt hết rồi ”

” Cởi ra đi ” Hấn thần nhiên

” Cởi...cởi ra. Anh định làm trò gì ” Lấy hai tay che ngực

” Thôi đi cô nương. Em mặc vậy sẽ ốm đấy. Mau cởi ra ”

” Nhưng mà..... ”

” K nhưng, chỗ nào anh cũng thấy rồi, em ngại gì ” Hấn quên bảo bối của hấn mặt mỏng như nào

Đúng là thấy rồi nhưng thế này có làm hấn lên cơn k?

Cô vẫn là nghe lời, trèo xuống ghế sau. Bắt đầu kéo khoá váy rồi cởi bỏ khỏi người. Hành động của cô thu hết vào gương xe hay đúng hơn là thu hết vào tầm mắt của hấn. Vừa ngửa mặt lên gặp luôn quả mắt thèm muốn

” Ôi giỏi ôi, con biết ngay mà ”

Lạc Uyển lấy cái chăn nhỏ trong xe che người đi. Cơ thể đầy đặn quyến rũ lấp ló sau chăn. Hai vai và đùi trắng lộ ra

” Bảo bối anh k nghĩ là anh chịu được ”

” Anh k chịu được tối qua phòng khác ngủ ”

Mạc Đình Phong nghe vậy cũng kìm lại. Ăn cô có thể ăn bất cứ lúc nào nhưng ngủ mà thiếu cô sao hấn sống nổi. Bình thường bên cạnh có bảo bối ấm áp, bảo bối rất mềm và thơm. “Phòng khác” lạnh lẽo, cu đơn..... Vẫn là cố nhịn

” Phong ”

“”

” Mạc Đình Phong ”

“”

” Tên biến thái chết tiệt. Anh nghĩ cái gì đấy hả? ” Lạc Uyển bực bội

” A... Anh xin lỗi. Đang nghĩ chút chuyện ”

” Em đói rồi ” Giọng mè nheo

” Vậy chúng ta đi ăn ”

” Em k thể k mặc gì thế này ra đường được ”

Mạc Đình Phong tấp xe vào lề đường. Hấn vươn lên thân cô. Lạc Uyển giật mình thở gấp

” Em mặc đồ của anh đi ”

Hấn đưa cô cái áo phông rộng như váy cùng với quần thể thao đen sọc trắng. Loay hoay một hồi cô cũng mặc xong

” Đúng là bảo bối của anh mặc gì cũng đẹp ”

” Anh mau lái xe đi ”

Tại nhà hàng, hai người vào phòng riêng

” Lạc Uyển ” Hấn hai tay chống cằm nhìn cô

” Nhìn em chi? ”

” Lúc này em gọi anh là chồng, giờ anh muốn nghe lại ”

” L...lú..lúc nào? ” Lạc Uyển ghen cả cơm

” Sớm muộn gì cũng phải gọi ” Hấn đưa cốc nước cho cô

” Em k biết ”

” Thật sự k gọi ” Ánh mắt thập phần gian tà

Bữa trưa trôi qua nhẹ nhàng nhưng nhanh chóng bị phá vỡ. Mạc Đình Phong vừa lái xe đến cửa đã vác cô lên vai mang đi

” Ô bỏ em xuống. Này ” Đấm nhẹ vào lưng hấn

“” Đáp lại cô là sự im lặng mờ ám

Đặt Lạc Uyển lên giường, hấn quay lưng về phía tủ kính lấy một chai nước và một viên thuốc cho cô

” Em uống đi ” Nói rồi hấn đi vào nhà tắm

Lạc Uyển k biết là thuốc gì nhưng cũng nghe lời uống vô. Hấn đứng trong nhà tắm nhìn mà chỉ thầm cười

” Trách em quá ngây thơ vợ yêu ”

Chỉ 2” sau, cơ thể Lạc Uyển nóng bừng lên. Hơi thở bất giác nặng nề hơn. Cảm giác thật khó chịu. Cô chỉ muốn được thỏa mãn ngay bây giờ. Hạ thân cũng k hiểu sao tự động chảy nước làm ướt hết cả quần ngoài. Lúc này nhận ra uống phải thuốc kích dục thì đã muộn. Lạc Uyển thực cần Mạc Đình Phong. Cô lết từng bước đến trước cửa nhà tắm

” Cốc...cốc... ” Lạc Uyển hai chân bủn rủn khó khăn dựa vào cửa để đứng vững

” Sao vậy? ”

” Phong.....em nóng..... ”

13. Chương 13

Từ sau Death k chú thích chương nào H nữa nha vì Death nghĩ sẽ nhiều lắm nên mọi người cứ bình từ (bình tĩnh + từ từ:) mà đọc ghen!!!

Thân gửi!!!!

” Phong.....em nóng..... ”

” Em muốn gì? ”

” Em....muốn tắm ”

” Vậy anh ra cho em tắm ”

” Em muốn tắm với anh ” Giọng Lạc Uyển lí nhí

” Em vào đi ”

Vừa mở cửa ra cô liền đối diện với thân hình NUDE 100% của Mạc Đình Phong. Tuy k phải lần đầu nhưng nó làm cô kích thích thêm. Lại nhìn cự vật hàng ngày làm cô rên lên vì sướng, Lạc Uyển liền đỏ mặt

” Em muốn tắm mà, lại đây ” Hấn nhìn đáng vẻ cô mà bật cười

Đóng cửa lại đi thêm hai ba bước tới chỗ Mạc Đình Phong. Lần này là cô chủ động. Vòng tay ra sau cổ ôm lấy hấn, kiễng chân lên rồi hôn. Kỹ thuật của cô cũng tạm ổn. Nhìn bảo bối như này hấn rất hài lòng

Thấy cô có vẻ mỏi vì kiếng, hắn bế thốc cô lên. Theo phản xạ liền đưa hai chân quăn chặt lấy thân hắn. Bây giờ cự vật kia chỉ cách động huyết một lớp quần thể thao. Hắn đè cô quay vào tường mà hôn lấy hôn để, bên dưới còn k ngừng cọ sát

Dưới vòi nước, chiếc áo phong trắng rộng của Mạc Đình Phong dính vào cơ thể Lạc Uyển. Cô còn k mặc đồ lót. Từng đường cong dần lộ ra. Ánh đèn bên trong màu vàng nhạt lại càng tăng sự ám muội

Cả hai đều ướt hết. Hắn cúi xuống gặm mút trái cheery cách một lớp áo. Điểm hồng dần chuyển sang đỏ thắm. Lạc Uyển k ngăn nổi mà rên lên. Hắn k ngừng đưa đẩy về phía cô

Là cô uống thuốc kích dục nhưng có vẻ Mạc Đình Phong động dục nhiều hơn. Hắn dùng tay xoa nắn cánh hoa, vì vải cọ vào mà khiến cô vừa ngứa vừa sướng

Cô đặt tay lên cự vật kia vuốt ve. Lần đầu tiên cô chạm vào nó như vậy. Hắn cảm nhận được bàn tay mềm mại đang cầm " Tiểu đệ " liền nhếch môi tạo thành đường cong hoàn hảo

Để cô đứng xuống hắn mới cởi đồ cho cô. Hắn mở tủ kính nhà tắm lấy ra một cái trứng rung màu pink. Ban đầu là hạt châu nhỏ. Hắn k chần chừ nhét vào bên trong cô và bật mức rung cao nhất. Đột nhiên bị đột kích mạnh, hai chân Lạc Uyển nhũn ra, hai tay bầu vú vai Mạc Đình Phong

" Áaaa..... nó.....chạy khắp người..... ừmm.... em rồi..... aaa " Cô k thích mấy thứ sex toy này nhưng vì đang bị kích dục nên nhiệt liệt hưởng ứng

" Em cảm thấy thế nào? " Hắn đưa tay lên nhào nặn ngực cô

" Thật.....thật sướng.....ahh..... Phong..... " Dâm thủy k ngừng chảy xuống sàn

" Kẹp chặt vào, đừng để nó rơi ra "

" Ừmm.... anh ác..... " Nói vậy chứ Lạc Uyển vẫn kẹp hai chân lại, cảm nhận từng đợt rung

Bên trên hắn k ngừng mút rồi hôn rồi xoa bóp khắp nơi. Từng chỗ đi qua đều bị hôn rồi. Hai tay bóp mạnh cánh hông của cô

" Ph...phong..... Em muốn.....cái của anh.....ừmm....cơ... "

" Em dâm quá tiểu bảo bối "

" Phải gọi sao để anh suy nghĩ "

" P..Phong~~ "

" "

" An..h...ừmm... yêu "

" "

" C.h..ồng...ah..... "

Hắn nhếch môi, banh rộng hai chân cô, đặt một chân lên vai mình rồi k từ tốn đút vào mà k thêm bỏ trứng rung ra

" Aaaaa.....bỏ cái....kia....ra đã..... "

Mạc Đình Phong coi như k nghe thấy mà tiếp tục ra vào. Trứng rung theo lực đi sâu vào trong. Vừa rung vừa sướng động huyết co bóp mạnh mẽ như muốn nuốt cả cự vật kia vào trong

" Ừm.m.....áaaaaa....s....sướng....chết em..... nhanh..nữa..a.....aa.. "

" Mau nói.. Ai làm em sướng?.. " Đã biết cô dễ xấu hổ nhưng vẫn mặt dày hỏi

" Chồng....chồng.. làm em....sướng....AAaa.....sâuuu.....quá... "

Chỉ có một chân để chống nên Lạc Uyển hoàn toàn dựa vào Mạc Đình Phong. Miệng k ngừng nói những câu vô nghĩa. Hắn tăng tốc đẩy thêm vài phát rồi ra hết bên trong cô. Người cô giật giật đón nhận từng đợt tinh dịch của hắn

Mạc Đình Phong đặt cô lên thành bồn tắm, banh rộng hai chân. Hắn ngồi ngắm nhìn động huyết sưng đỏ vẫn còn chảy nước mà lao vào liếm mút như con thú đói. Lôi trứng rung dính đầy dâm thủy của cô hắn cho vào miệng cô. Lạc Uyển k còn là chính mình, ngậm lấy trứng rung

Bên dưới này hắn đang ăn từng chỗ một. Cái lưỡi ẩm ướt và mềm như con rắn nhỏ chui vào người cô. Một dòng điện chạy khắp cơ thể khiến cô sướng phát điên. Tay nắm tóc hắn ấn xuống. Hắn tham lam uống sạch thứ nước chảy ra rồi còn hôn cô để cho cô cùng thưởng thức

” Đến vợ ”

Lạc Uyển như hiểu ý liền quỳ xuống sàn. Hai tay vuốt ve cự vật của hắn. Mạc Đình Phong k tha mà lấy trứng rung đút lại vào trong

” Em phải làm cả hai ”

Lạc Uyển cố chịu. Đôi môi mềm mại lần đầu chạm vào đó. Hắn chỉ ngửa đầu thưởng thức. Cái miệng nhỏ của cô cắn bản k thể nuốt hết của hắn vào. Phần thừa cô dùng tay vuốt ve. Lúc đầu còn hơi ngượng chứ càng sau càng nhanh dần. Như đứa trẻ ngậm mút cây kem sợ ai lấy mất cô làm hắn sướng như tiên, rất nhanh bắn hết trong miệng cô. Nuốt được k phải dễ nên có chút chảy ra nơi khoe môi

Lại đến trứng rung. Nó như nâng cao dục vọng của Lạc Uyển khiến cô cảm thấy bên dưới trống vắng hơn bao giờ hết. Nhìn dáng vẻ của cô..... Thập phần dâm đảng

Mạc Đình Phong bế cô lên giường. Hắn say mê ngắm nhìn hoa huyết sưng đỏ, ướt át và rút trứng rung ra, kèm theo đó là dâm thủy ồ ạt chảy. Có vẻ thuốc chưa hết tác dụng cô quàng tay ra sau cổ hắn

” Vợ muốn tự động k? ”

” Ừmm ”

Hắn nằm xuống để cô trên thân mình. Lạc Uyển bắt đầu phối hợp. Nâng mông lên đặt cự vật trước cửa mình rồi ngồi xuống. Hồng từ từ cử động lên xuống, đưa đẩy, miệng tiếp tục rên rỉ

” Aaa..... thật sâu..... sư.....sướng quá..... ”

” Hự...em làm tốt lắm ”

” A...A....aaa.....ừmm....em....ra....”

Hắn cũng nhanh chóng bắn hết vào trong. Lạc Uyển gục đầu lên ngực Mạc Đình Phong thở gấp

Lật cô úp xuống, hắn xem xét có nên làm từ phía sau hay k. Cảm nhận hậu huyết mẫn cảm có vật thể lạ xâm nhập làm cô giật mình rên lớn

” AAAaa..... dừng..... ở đó..... àaaaaáhh..... đau.uu.....mau....dừng...ừm..m...a....rút ra... ”

” Bây giờ mà dừng chỉ có nước liệt thôi cưng ”

Mạc Đình Phong tiếp tục đẩy cự vật vào sâu bên trong mặc cô lắc đầu. Hậu huyết chưa từng được khai phá, nay lại bị hắn mạnh bạo ra vào. Lạc Uyển cũng chịu đành cho hắn hành xác. Mãi rồi hắn mới bắn, cô k còn chút sức lực nào để chơi với hắn nữa

” Mình nghỉ nha ”

” Em như vậy nghỉ là nghỉ thế nào ” Cự vật kia chưa dịu xuống đã bắt đầu ngóc lên

” Em mệt lắm ”

” Anh động k phải em ”

Lạc Uyển mệt lả đi hắn vẫn nằm lên người cô mà ra vào. Cô cũng kệ cho hắn lộng hành. Chắc phải tầm 1h sáng hắn mới tha cho cô và ôm cô ngủ

14. Chương 14

Mở mắt ra đã là 12h trưa. Lạc Uyển toàn thân rã rời, mệt k tả nổi. Bên cạnh còn có một Mạc Đình Phong đẹp trai ôm lấy cô. Ngắm nhìn khuôn mặt ấy mỗi buổi sáng như trở thành thói quen của Lạc Uyển

” Vợ yêu ” Hấn nắm bàn tay đang sờ gương mặt mình

” Umm ”

” Yêu em chết mất ”

” Đồ biến thái ”

Hấn bế cô đi tắm, mặc đại một cái váy ngủ k đồ lót rồi xuống nhà. Hôm nay hấn cho người giúp việc và quản gia nghỉ vì là chủ nhật, hấn muốn “riêng tư” với cô nhiều một chút. Cả Mạc Tử Nhiễm cũng bị đuổi đi đâu đó rồi

” Em muốn ăn gì? ” Mạc Đình Phong đeo tạp giề đi vào bếp

” Anh nấu gì thì em ăn đó ” Lạc Uyển nằm trên sofa bật TV

Tự dưng cô nhớ đến tối qua đã k ngần ngại gọi hấn là chồng. Nghĩ lại mà thấy thật ngượng

Khoảng 10” hấn mang lên một đĩa bít tết, chai sữa tươi cùng biểu cảm ôn nhu hết sức. Ra hiệu cho cô ngồi lên đùi mình, hấn cắt thịt rồi đút từng miếng cho Lạc Uyển. Đang ăn trên TV đưa tin

” Tin nóng: Chỉ 2 tuần nữa chúng ta sẽ được chào đón Tuần lễ thời trang TQ. Đây là sự kiện thời trang nổi bật nhất cả nước cùng sự góp mặt của đông đảo người mẫu, nhà thiết kế và các tập đoàn lớn nhỏ... ” Nói là Thời trang TQ nhưng cũng là do Mạc thị tổ chức

Lạc Uyển thở dài. Mạc Đình Phong như hiểu tâm ý của cô, đặt đĩa đồ ăn xuống ôm lấy vòng eo nhỏ thật chặt, đặt cằm lên vai cô

” Em muốn giải quyết sao? ”

” Haizzz, chúng ta phải đặt lợi ích công ty lên trên hết. Mời Lôi Thu làm người mẫu chỉ có lợi k có hại nên em nghĩ sẽ k sao đâu ”

” Nếu cô ta muốn giành anh với em ”

” Cô ta dám ” Khấp gương mặt tỏa ra sự chán ghét

Hấn chỉ cười rồi rụi đầu vào hõm cổ Lạc Uyển. Hít hơi bạc hà nhẹ, hấn bắt đầu hôn mút rồi cắn. Hơi nóng phả vào người làm Lạc Uyển hơi run, còn khẽ rên nhẹ

” Umm.....amm..... ”

Bàn tay k yên phận bắt đầu lần xuống dưới. Vì k mặc đồ lót nên hấn dễ dàng tìm đến động huyết trên đùi

” Vợ yêu anh cũng dói ” Giọng hấn khàn đi ” Và anh muốn ăn em ”

” Ummam..... Tối qua c...chưa đủ sao?.....aa... ”

” Chưa bao giờ là đủ ”

Thế là hấn đè cô xuống sofa và “khởi nghiệp” cả ngày. Cô chỉ khó hiểu sao hấn sinh lực mãnh liệt như vậy?

2 tuần rồi cũng trôi qua, Lạc Uyển dồn hết tâm sức vào bộ thiết kế đợt này. Nhưng nào có yên với Lôi Thu. Bất cứ bộ nào Lạc Uyển thiết kế cô ta liền chê bai đủ thứ k chịu mặc cho dù nó rất đẹp. Đến khi Lạc Uyển thực sự khó ở và bức mình liền làm một bộ cánh màu đen nhìn y như phù thủy cho cô ta thì Lôi Thu lại đồng ý. Thật khó hiểu

Cuối cùng Tuần lễ cũng đến. Hôm nay ở nơi tổ chức đông nghẹt người. Toàn bộ đều là khách mời cao quý thuộc các công ty và hãng thời trang lớn khắp cả nước. Ngoài ra còn bao nhiêu người mẫu, chân dài cũng có mặt

Mạc Đình Phong thì khỏi chê. Hắn mặc bộ vest âu xanh dương đậm, thắt cà vạt đen cùng đôi giày da đắt đỏ

Lạc Uyển k mặc gì nhiều vì đến với tư cách nhà thiết kế. Cô chỉ bận sơ mi trắng, quần bò rách gối. Tóc buộc gọn sau gáy, trông rất giản dị mộc mạc

Mạc Đình Phong vào chỗ ngồi dành cho VIP còn Lạc Uyển đến phòng thay đồ của người mẫu. Lôi Thu như bà hoàng ngồi make up

” Mọi người chuẩn bị xong chưa. Hôm nay phải trình diễn thật tuy..... ”

” Chị Lạc ơi ” Cô chưa kịp nói thì một cô người mẫu hốt hải chạy tới

” Có chuyện gì? ”

” Một số bộ đầm bị rách mất rồi ”

” Rách rồi? Sao có thể? Chỗ để trang phục chỉ có..... ” Lúc này Lạc Uyển quay sang nhìn Lôi Thu

Cô ta bắt gặp ánh mắt liền nhún vai nhếch môi tỏ vẻ khiêu khích. Lạc Uyển căn bản k chấp nhận cô ta nhưng đồ rách rồi thì mặc thế nào?

Cô định sẽ lấy mấy bộ mang từ nhà đến vì nó cũng do cô thiết kế nhưng những mẫu đó là may riêng theo size của cô nên k ai mặc được. Đúng lúc bức bối nhất thì cái tên MFashion vang lên

” Sau đây là công ty chủ nhà sẽ mở màn Tuần lễ thời trang của chúng ta ” Ông MC giới thiệu lưu loát

Lạc Uyển thực sự hết cách rồi. Cô đứng nhìn một vài người mẫu lựa thưa lên sân khấu. Lôi Thu đi qua còn huyých vai

” Tôi sơ ý làm rách mấy bộ rồi. Làm sao đây? ” Cô ta cười rồi đi lên

Nhìn vào gương mặt cô đen thui nhưng rồi nhanh chóng nghĩ ra một cách. Cả hội trường đang thán phục những bộ váy của chủ nhà và khen ngợi nhan sắc của Lôi Thu. Cô ta đặc ý lắm mà đâu được như ý. Lạc Uyển nhẹ nhàng bước ra từ trong cánh gà

Cô mặc một bộ đầm dạ tiệc hai dây làm lộ cả tấm lưng trắng ngọc. Váy làm bằng lụa đỏ xẻ tà đến ngang đùi khoe đôi chân trắng dài cùng đôi giày cao gót đen. Mái tóc đang buộc đã thả ra xoã ngang vai, phần đuôi còn xoắn nhẹ trông bông bênh quyeen rũ. Gương mặt nhìn là biết k trang điểm nhưng lại thanh tú, xinh đẹp đến lạ thường

Mạc Đình Phong thấy bảo bối mặc như vậy có chút ghen nhẹ vì nam nhân ở đây đều dồn mắt vào cô nhưng mọi sự ghen tuông được che đi bởi đôi mắt lạnh lùng

Phần mở màn độc đáo của đội chủ nhà khiến cánh nhà báo đứng ngồi k yên. Đặc biệt là nhà thiết kế kiêm người mẫu trẻ kia. Quá tài giỏi, quá xuất sắc, đó là những gì họ khen Lạc Uyển

Đương nhiên Lôi Thu có phen phẫn nộ và bị lu mờ k hề nhẹ. Cô ta tức tối ngồi liếc Lạc Uyển đang được các người mẫu khác đến vây quanh chào hỏi

Bấy giờ chả ai để ý bên trong phòng thay đồ có đàn ông. Là Mạc tổng - Mạc Đình Phong. Cả lũ nhanh lẹ đứng gọn lại chào hỏi các thứ rồi còn tranh thủ “khoe thân”. Chẳng mấy phụ nữ nào lại k muốn được lên giường với hắn

” Mạc tổng, anh ngoài đời còn đẹp hơn trên báo ”

” Lần đầu tiên tôi gặp người đẹp trai như anh, hihi ”

” Quá khen ”

Lạc Uyển có một sự ghen nhẹ nhàng. Hấn còn cố tình bắt chuyện cùng mấy cô gái kia làm cô khó chịu mà định bỏ ra ngoài. Vừa đi đến cửa liền có bàn tay to đặt ngang eo cô giữ lại

” Vợ yêu em định đi đâu? ” Giọng hấn trầm ổn

” Bỏ ra. Anh lo nói chuyện với mấy em chân dài đi ” Cô phụng phịu gỡ tay hấn

” Em ghen? ” Mà nào hấn có thả

” Sao em phải ghen? K phải người yêu càng k phải vợ chồng sao em phải ghen chứ ”

” Chân em cũng dài lắm đấy ” Câu nói này khiến hấn có chút suy nghĩ

—————+—————

Hết chương 14

Đọc vui vẻ

Death k biết viết ngược nha mà từ giờ phải ngược rồi. Ahuhu TT

15. Chương 15

Bước ra ngoài sảnh, Lạc Uyển gặp một người đàn ông và một người phụ nữ đã có tuổi. Họ tới bắt chuyện vì nhận ra cô. Lúc này Mạc Đình Phong chạy đến. Điều làm cô ngạc nhiên là

” Ba... Mẹ... ”

Mạc Đình Phong cũng ngạc nhiên chẳng kém khi thấy bố mẹ mình. Mạc Tử Nhiễm cũng từ đâu chạy chân sảo đến. Thì ra là Mạc Gia, quả đúng như lời đồn. Chủ tịch tập đoàn họ Mạc là Mạc Kiến Quốc - bố Mạc Đình Phong. Người phụ nữ trông đã có tuổi nhưng vẻ đẹp mặn mà - Hiểu Linh - mẹ Mạc Tử Nhiễm. Hai ông bà vui vẻ ôm hôn hai đứa con trai. Bất ngờ Hiểu Linh quay sang Lạc Uyển hỏi

” Ta nhìn cháu rất quen, cháu là... ”

” Cháu là Lạc Uyển. Hiện đang là trưởng phòng thiết kế của Mạc Thị ” Cô cười nhẹ

” Mẹ, mẹ k nhớ bảo bối của mẹ sao? ” Mạc Tử Nhiễm tự nhiên chen ngang

” Thôi đi ông tướng, lớn rồi còn lảm chuyện ”

” Ba mẹ mau vào trong đi ” Mạc Đình Phong có vẻ điềm tĩnh hơn, nhanh chóng giải tán

Đợi sau khi bố mẹ đã đi, hấn kéo Lạc Uyển vào xe rồi một đường phóng về nhà. Suốt đường đi cả hai không nói gì nhiều. Hấn chỉ hỏi cô có đói k, có mệt lắm k rồi lại im lặng. Cô đang khó xử khi ở nhà hấn vì chỉ chút nữa khi tuần lễ thời trang kết thúc ba mẹ Mạc Đình Phong sẽ quay về. Nếu họ nhìn thấy cô ở trong nhà thì sao? Cô phải nói gì? Nói rằng mình bị con trai họ cướp đi lần đầu nên phải ở bên cạnh anh ta? Nếu k thì nói là bạn của Mạc Tử Nhiễm, muốn ở nhờ một thời gian?... Thật là rắc rối

” Em đang nghĩ gì vậy? ” Mạc Đình Phong đi đến cùng một cốc sữa

” Em đang nghĩ có nên đến khách sạn để lánh nạn một thời gian không ”

” Sao phải lánh nạn? ” Chân mày hấn hơi nhíu lại

” Em... ”

Chưa kịp nói xong thì ngoài sân vang lên tiếng ô tô. Lạc Uyển lo lắng, run run đi xuống cùng Mạc Đình Phong. Ông bà Mạc vẫn đang vui vẻ nói chuyện, nhìn thấy cô liền tâm trung vào

” Đình Phong, con đem cả công việc về nhà sao? ” Mạc phu nhân lên tiếng

” Mẹ, cô ấy không phải công việc, đây là người yêu của con ”

Với câu nói này đương nhiên ai cũng bất ngờ. Hai ông bà nhìn nhau khó xử

” Dạ... Bây giờ mới được chào hỏi đằng hoàng. Cháu chào hai bác ”

” Phong, chuyện tình cảm ta tùy con quyết định nhưng còn Lôi Thu ” Mạc lão gia gương mặt nghiêm nghị

” Ba con và cô ta đã kết thúc 3 năm trước rồi. Ba mẹ cũng biết mà ”

” Khoan... Tại sao lúc này cô ấy lại nói khác... ” Mạc phu nhân chân mày trĩu xuống

Flash back

Hai ông bà sau khi dự tiệc liền đi về. Mạc Tử Nhiễm thì không thấy đâu, chỉ thấy một cô gái đi đến chào hỏi. Mạc phu nhân nhanh chóng nhận ra con dâu hụt của mình

” Con chào ba, mẹ ” Lôi Thu cúi người

” Đình Phong, nó có biết cô ở đây không? ” Mạc Kiến Quốc tuy không biết chi tiết việc năm xưa nhưng cũng ngầm hiểu Lôi Thu đã bỏ mặc con trai mình

” Dạ anh ấy biết và chúng con đã quay lại rồi ”

” Quay lại? Sau ngần ấy việc cô đã làm sao? ” Hiểu Linh không tin con trai dễ dàng bỏ qua như vậy vì chính bà đã chứng kiến Mạc Đình Phong đau khổ đi tìm Lôi Thu

” Thật sự chúng con đã quay lại nhưng vì một số chuyện nên con vẫn chưa dọn về... ”

” Nếu cô không có chỗ nào đi thì cứ về Mạc gia ở tạm. Đến khi sự việc rõ ràng rồi tính tiếp ” Mạc phu nhân nói vậy khiến cô ta vui mừng nhưng trong giọng nói có phần thương hại

Lôi Thu đương nhiên mừng thầm trong lòng mà nhanh chóng về nhà dọn đồ, trước khi đi còn

” Lúc đến con sẽ dẫn theo một người nữa ”

Hai ông bà không hiểu chuyện gì đành đi về

End.

” Cô ta nói thế sao? Trơ trên... ” Mạc Đình Phong được một cơn nóng máu “nhẹ”

Ngoài cửa vang đến tiếng ô tô, tất cả nhìn ra. Lôi Thu bước xuống cùng đồng hành lý và đằng sau là một bóng người nhỏ nhỏ. Mặt cô ta hớn hở, thản nhiên như nhà mình

” Ba mẹ... ”

Chưa để cô ta nói hết anh liền tức giận gằn giọng

” Cô dám nói dối ba mẹ tôi lại dám đến đây? Mau biến đi ”

” Phong, nghe em nói đã ”

Lôi Thu đưa tay ra sau lưng. Tất cả dồn mắt vào một bé gái có mái tóc đen cột gọn sau lưng, làn da trắng cùng đôi mắt nâu đang nhìn xuống đất

” Em chỉ muốn đưa con chúng ta về với bố nó thôi ”

” Cái gì? ”

Ai cũng ngạc nhiên riêng Mạc Đình Phong còn có chút sợ. Nỗi sợ còn hơn nghe tin Mạc Thị mất giá cổ phiếu. Chỉ sợ Lạc Uyên của anh...

Người từ nãy giờ im lặng hết nhìn Mạc Đình Phong lại nhìn sang cô bé kia... hình như có chút giống nhau. Đầu óc Lạc Uyên đang rối bời, mọi chuyện xảy ra quá nhanh. Căn bản cô không hiểu gì cả thì nó đã đến. Cuối cùng thì cô như muốn ngắt, cố gắng đi khỏi đó

” Cháu xin lỗi. Cháu nghĩ mình nên đi ”

Nói xong Lạc Uyển liền nhắm cửa mà tiến. Hai tai cô không nghe thấy gì nữa ngay cả tiếng Mạc Đình Phong gọi cô. Nhưng cô chắc chắn mình đã nghe được gì đó từ Lôi Thu

” Cô thua rồi ”

Lạc Uyển cười nhạt lao ra đường, nhanh chóng lên một chiếc taxi chạy vào trung tâm thành phố. Ngồi trên xe nước mắt cô cứ tự lăn dài trên má. Bác tài xế đã già thấy có người đàn ông đuổi theo thì như hiểu chút gì đó nên tăng tốc và cho cô khóc. Anh nhìn chiếc xe rồi vô vọng quỳ xuống. Trời bắt đầu mưa...

—————_————+——+————

Hết chương 15

Đọc vui vẻ

Sorry vì mấy nay bỏ bê truyện nhưng thật sự Death không có thời gian để nghĩ chứ đừng nói là viết. Death sẽ cố gắng ra truyện thường xuyên!!!

16. Chương 16

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

2h sáng

Lạc Uyển đang ngồi một mình đã uống khoảng 5-6 chai rượu. Uống để say nhưng đầu óc cô lại vẫn tỉnh táo. Từ đó giờ lần này cô khóc nhiều quá, hai mắt thâm muốn dính vào nhau, tóc tai bù xù trông thê thảm đến đáng thương

” Reng... reng... ” Lạc Uyển dùng chút sức lực cuối cùng gọi điện

” Alo ” Đầu dây bên kia có vẻ hơi bực bội

” Tử Nhiễm, bạn yêu. Ưc... Cậu đang ở đâu vậy? ” Cô cầm ly rượu quay qua quay lại

” Cậu... say sao? ”

” Mình không say nhưng mình ức

... thực sự cần cậu lúc này. Mau đến đi... mình... mệt... ” Giọng nói vừa nức vừa nghẹn như muốn khóc

” Anh trai tớ đâu? ” Mạc Tử Nhiễm bắt đầu thấy lo

” Tên đáng ghét đó... Tớ bỏ hần rồi... Hi... ” Cô nhìn vào khoảng không mà cười chua xót, nước mắt cũng tự lăn xuống hoà vào ly rượu đắng

” Cậu đang ở đâu? ”

” Minh... Tút...tút...tút... ” Lạc Uyển gục xuống bàn

” Alo... Lạc Uyển ”

Mạc Tử Nhiễm nhanh nhanh tìm định vị của Lạc Uyển, vừa đến đã thấy cô ngủ gục trên bàn nhưng khuôn mặt cô sao thế này. Lạc Uyển đáng đá xinh đẹp hằng ngày bây giờ đã sưng hết hai mắt. Người thì càng lạnh, chẳng biết đã khóc bao lâu mà đến vậy cũng ưt

Nhìn là biết không thể đưa về nhà nên Mạc Tử Nhiễm đã đưa Lạc Uyển đến nhà Diệp Hoa. Sau khi căn dặn vài thứ thì Tử Nhiễm lái xe về nhà. Vừa vào nhà đã thấy Lôi Thu làm anh ngứa mắt. Bên cạnh còn là bé gái lạ mặt. Ngó quanh lại không thấy Mạc Đình Phong đâu cả

” Sao cô lại ở đây? ”

” Linh Chi, chào chú đi con ” Lôi Thu nói với đứa bé

” Con chào chú ”

” Mẹ, cô bé này là ai? Mà sao mẹ lại để người đàn bà này vào nhà? Anh trai con đâu? ”

” Tử Nhiễm, đây là cháu gái con. Còn anh con đang ở trên phòng ”

” Gì mà cháu gái... ” Mạc Tử Nhiễm như hiểu ra gì đó liền trợn mắt ” Thì ra vì vậy mà Uyển lại uống say ”

” Cô ta gọi cho em sao? Tưởng tốt đẹp lắm ai ngờ lại muốn quyến rũ cả hai anh em ” Lôi Thu giả bộ bất ngờ, nói khích

” Chuyện này...? Tử Nhiễm ”

” Mẹ, đừng có tin cô ta. Lôi Thu tôi cho cô biết, Lạc Uyển là bạn tôi. Nếu vì cô và đứa con không chắc có phải của anh tôi, làm cô ấy thành ra thế kia thì cô liệu đấy ”

Lúc này có tiếng chân từ trên tầng đi xuống. Mạc Đình Phong sau 1 đêm trông như cái xác không hồn, vui mừng nhìn Mạc Tử Nhiễm, nắm lấy hai vai

” Tử Nhiễm, Lạc Uyển của anh. Cô ấy gọi cho em đúng không? Cô ấy không chịu nghe máy ”

” Anh ” Mạc Tử Nhiễm nghiêm mặt ” 2 năm nay, đây là lần đầu tiên em thấy Lạc Uyển say như vậy. Em nghĩ sẽ còn lâu cô ấy mới nghe máy của anh ”

Mạc Đình Phong như hiểu được, bảo Tử Nhiễm lên phòng nói chuyện. Còn Lôi Thu, một cái anh cũng không thêm liếc. Mạc phu nhân sắp xếp chỗ ở, căn dặn người giúp việc vài thứ rồi đi nghỉ. Lôi Thu căn bản không quan tâm Linh Chi mà chỉ ngồi tính kế. Quay lại được Mạc gia không có nghĩa cô ta an toàn

” Anh hai. Chuyện đứa bé... là thật sao? ” Mạc Tử Nhiễm ngồi vắt chân trên sofa

” Anh thật sự không biết nữa ” Mạc Đình Phong vò đầu

” Em nhớ hồi đó hai người đầu thân mật đến mức... ”

” Từ lúc quen nhau anh không bao giờ vượt quá giới hạn cả, chỉ là... ”

” Là gì? ”

” Lần sinh nhật trước đây anh uống say quá nên không nhớ gì, chỉ thấy sáng hôm sau ngủ dậy cô ta đã nằm cạnh rồi ”

” Cô ta bỏ đi 3 năm, đứa bé nhìn vẫn còn nhỏ như vậy chắc chắn là có thai từ trước đó. Nếu đã biết mình có con thì tại sao cô ta lại bỏ đi ”

” Bây giờ anh thực sự không quan tâm cô ta ”

” Em thắc mắc. Tại sao một lần có thể có thai, trong khi anh với Lạc Uyển... cũng gần 1 năm rồi ” Mạc Tử Nhiễm chìm trong suy nghĩ

” Tử Nhiễm. Mấy ngày này em hãy chăm sóc Lạc Uyển. Anh biết dù có đến thì cô ấy cũng không nghe anh giải thích. Anh sẽ thử xét nghiệm ADN. Thực chẳng muốn đó là con anh ”

” Em biết rồi, anh yên tâm ”

— Cát cát cát —

Có 1 sự pr nhẹ nhàng cho fic mới

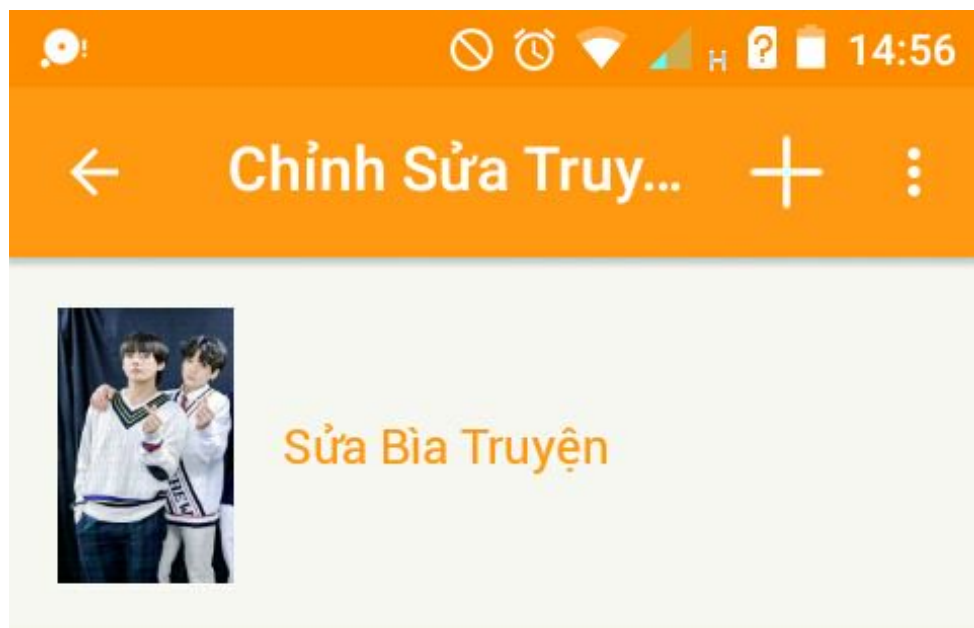
Còn chap nữa nhưng mà thôi, chưa đăng vội. Mọi người thử suy đoán diễn biến tiếp theo đi. Death không ngược nặng đâu (Vì có biết ngược đâu ~)

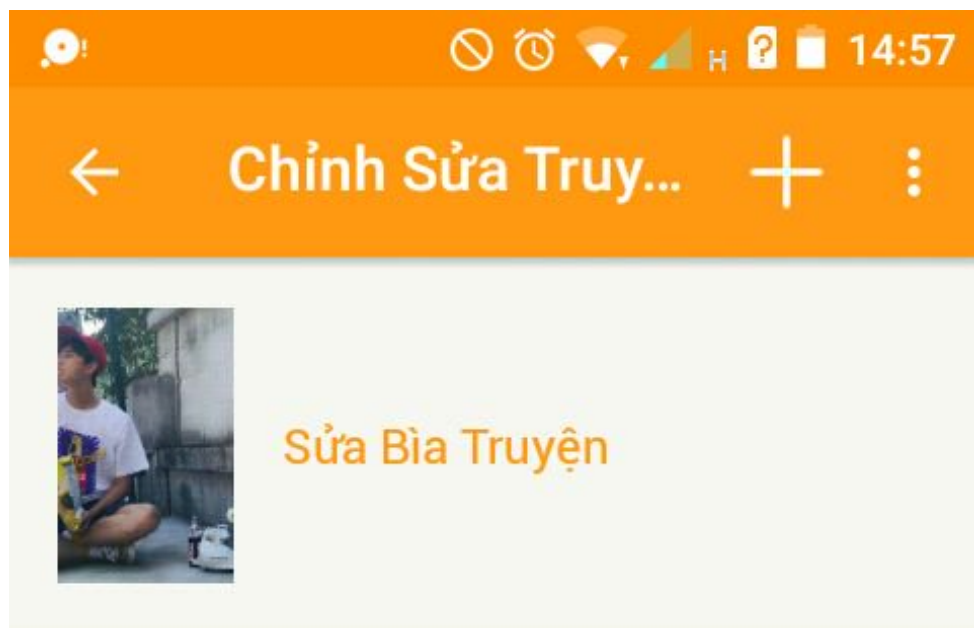
Vậy nha! <>

— — + + —

Hết chương 16

Đọc vui vẻ

Tiêu Đề Truyện

Góc Trả Bài [BTS/LBGT]

Mô Tả Truyện

* Đọc thì biết *

Trả bài cho " Tổng tài ác ma ưa sủng hảo sắc "

Chủ yếu viết về BTS, nổi cơn điên thì LBGT

hoặc đoán linh tinh,...

Tóm lại ai không đọc được hoặc không thích

thì nhẹ nhàng lướt cho tôi nhờ :v

Note: Mang đi nhớ nói

Tags

bts

dammei

death

hiệ

17. Chương 17

Khi Mạc Tử Nhiễm đến, Lạc Uyển vẫn còn ngủ nên anh thay đồ rồi đến công ty. Tử Nhiễm vừa đi một chút Lạc Uyển cũng tỉnh. Mở mắt ra cô thấy toàn một màu tối thui, đầu óc choáng váng quay cuồng. Lạc Uyển cố gắng chống hai tay ngồi dậy, dựa lưng vào đầu giường. Cảnh tượng say khướt, thảm hại của đêm qua hiện về. Bây giờ cô chỉ thấy đau đầu, nhìn xung quanh. Đây là đâu? Lạc Uyển bước xuống giường, khó khăn đứng dậy. Sàn nhà như rung chuyển làm cô ngã một cái rở đau. Diệp Hoa nghe trên tầng có tiếng động liền chạy lên

” Chị có sao không? ” Diệp Hoa giúp Lạc Uyển đang ngồi dưới đất đứng lên

” Diệp Hoa? Đây là đâu? ”

” Tối qua chị say quá nên Tử Nhiễm đưa chị đến nhà em ”

” Ra là nhà em. Cảm ơn em. Mà khoan... Tử Nhiễm? Hai người thân thiết từ khi nào vậy? ” Lạc Uyển cố gắng mỉm cười

” Ahh, bọn em... ”

Chưa kịp nghe Diệp Hoa nói gì thì Lạc Uyển bỗng cảm thấy khó chịu, liền một đường tìm nhà vệ sinh. Cô nôn thốc nôn tháo đến nỗi nôn hết mọi thứ từ hôm qua mất rồi. Diệp Hoa đứng vỗ lưng nhẹ cho Lạc Uyển vài cái, lại chạy xuống tầng lấy cháo lên. Lạc Uyển nôn xong cảm thấy cơ thể trống rỗng, bước không vững đi về giường ngồi. Một lúc, Diệp Hoa bê bát cháo cùng canh giải rượu

” Chị cố ăn một chút rồi uống bát canh này đi. Sẽ đỡ mệt hơn đấy ”

” Làm phiền em rồi ”

Lạc Uyển múc lấy một muỗng cháo đầy nhưng vừa đưa lên miệng đã xộc vào mũi một mùi tanh khó ngửi. Cái mùi này lại khơi lại cảm giác buồn nôn nên cô hất thẳng bát cháo xuống và vào nhà vệ sinh nôn tiếp. Lần này lại khác, cô thấy buồn nôn nhưng cố gắng thế nào cũng không nôn được

” Em cho gì vào cháo vậy? ”

” Em... chỉ cho một chút tinh dầu cá thôi mà. Em nghĩ nó sẽ tốt hơn cháo không... ”

” Tinh dầu cá? ” Lạc Uyển nhăn mặt

” Vâng. Em xin lỗi. Em không biết chị không ăn được... ” Diệp Hoa cúi húi dọn

” Diệp Hoa, em không phải xin lỗi ”

” Dạ? ”

” Vì chị vốn không dị ứng với cá ” Cơ mặt Lạc Uyển càng lúc càng khó coi

Diệp Hoa thần thờ nhìn Lạc Uyển đang lăm lăm gì đó rồi bạy cái vèo ra ngoài

” Chị đi đâu vậy? Chị chưa khỏe mà. Chị Lạc Uyển... ” Diệp Hoa chạy theo nhưng xuống tầng đã không còn thấy Lạc Uyển nữa

Về phần Mạc Tử Nhiễm. Sau khi đến công ty giúp Mạc Đình Phong giải quyết một số tài liệu thì anh cũng không có hứng làm việc nữa nên quay về nhà Diệp Hoa. Đi lên tầng thì không thấy Lạc Uyển đâu chỉ thấy Diệp Hoa đang dọn đồ đồ cháo đổ dưới sàn. Mạc Tử Nhiễm nhẹ nhàng từ phía sau đặt tay lên vai Diệp Hoa làm cô được phen hết hồn

” Em đang làm gì vậy? Lạc Uyển đâu? ”

” Em cũng không biết chị ấy chạy đâu nữa, chưa kịp ăn gì đã nôn đến hai lần rồi đi mất ”

” Con bé này đúng là... Không lẽ chạy về đó ”

” Về đâu cơ? ”

” Không có gì, anh về nhà chút rồi quay lại ”

” Vâng ”

Mạc Tử Nhiễm chỉ lo bà bạn mình về cái nhà đang “chứa chấp” Lôi Thu rồi làm loạn thì chết. Nhưng thực ra nơi Lạc Uyển đến là...

” Bác sĩ nói gì... ”

” Chúc mừng cô đã có thai. Cái thai đã được gần 1 tháng rồi ”

” Khoan đã, gần 1 tháng nhưng tại sao tôi không có biểu hiện gì khác thường cả? ”

” Đó là do cơ thể mẹ khá mệt mỏi và hay thức khuya, làm nhiều việc, dẫn đến nhịp thai hơi yếu nên mới không có những biểu hiện rõ rệt của người mang thai bình thường ”

” Vậy là mình thật sự đã có thai với Mạc Đình Phong rồi sao..” Cô lẩm bẩm

” Tôi sẽ kê thuốc bổ và danh sách những đồ ăn có lợi để giúp thai nhi khỏe trở lại. Vậy nên mong cô hãy nghỉ cho đứa bé mà nghỉ ngơi và chăm lo sức khỏe của mình hơn nữa ”

Lạc Uyển đi ra khỏi bệnh viện mà trên mặt không khỏi vui mừng lẫn lo lắng. Bây giờ cô chỉ muốn thật nhanh báo cho Mạc Đình Phong biết tin này. Vì mãi mê nhìn tấm ảnh chụp siêu âm mà Lạc Uyển không nhận ra mình đang bị theo dõi

” Thưa cô, Lạc Uyển vừa đi ra từ bệnh viện phụ sản. Chuyện này nên giải quyết thế nào? ”

” Cô ta được lắm. Không biết vị trí của mình lại dám có thai. Bắt cóc cô ta rồi đưa đến nhà hoang xa thành phố. 1 tiếng nữa tôi sẽ đến ” Lôi Thu đập máy trong tức giận

Lúc này Mạc Tử Nhiễm về đến cửa nhà đã thấy Lôi Thu ngồi như vua trên sofa. Anh chẳng thèm để ý mà đi quanh nhà

” Cậu tìm cái gì mà đi qua đi lại vậy. Thật khó chịu ”

” Ê, tôi có nên nhắc là cô đang “ở nhờ” nhà tôi không ”

” Cậu... ”

” Tử Nhiễm. Có chuyện gì vậy? ”

Mạc Đình Phong chỉ mới chớp mắt được một chút, nhìn người ngợm nhếch nhác đến khó tin

” Lạc Uyển không ở đây sao? ”

” Cô ấy có thể ở đây được sao. Anh tưởng Lạc Uyển ở chỗ em ”

” Em về đã không thấy đâu rồi, còn nghĩ sẽ chạy đến đây chứ ”

Mạc Tử Nhiễm rút điện thoại gọi cho Lạc Uyển nhưng không ai bắt máy. Lôi Thu cũng nhanh chóng chuẩn ra ngoài

” Con bé này đi đâu được nhỉ? ”

” Cô ấy... có sao không? ”

” Không sao mới lạ. Em thấy bảo chưa kịp ăn gì thì nôn hết rồi... nói linh tinh gì đó xong chạy đi mất... ”

Hai anh em cùng lúc quay lại nhìn nhau

” Không ổn rồi, Lôi Thu đâu? ” Mạc Tử Nhiễm nhìn xung quanh

” Anh sẽ cho người đi tìm ” Mạc Đình Phong cũng cuống lên

Ở căn nhà hoang ngoài ngoại ô

Lạc Uyển bị trói bằng xích sắt và đang hôn mê vì bị tiêm thuốc. Loáng thoáng cô nghe thấy tiếng giày cao gót đi về phía mình. Càng lúc càng gần, một giọng nữ vang lên

” Lạc Uyển, mau mở mắt nói chuyện với tao ”

Sau đó là cảm giác đau đớn vùng bụng do gậy hay thứ tương tự đánh liên tục. Lạc Uyển dù mê man nhưng vẫn luôn miệng lẩm bẩm

” Tha.. cho con tôi.. Xin mấy người.. ”

18. Chương 18

” Lạnh... ”

Lạc Uyển trông thật thảm thương. Khắp cơ thể là vết thương, vết cũ còn chảy máu thì đã có thêm vết mới. Bị đánh đập một lúc cô ngất đi, chỉ một lúc lại bị tạt nước lạnh. Lạc Uyển cố mở mắt, đứng trước mặt cô là mấy tên to con mặt hầm hầm dữ tợn. Lúc này một giọng nữ vang lên

” Cuối cùng mày cũng tỉnh ”

” Lôi Thu, tôi xin cô. Tha cho con tôi ”

” Cô thông minh như vậy chắc chắn biết điều đó là không bao giờ.. ”

” Cô độc ác hơn tôi nghĩ nhỉ ” Lạc Uyển khảy môi

“Lạc Uyển, tốt nhất mày nên ngậm mồm đi. Mày đừng trách tao độc ác mà hãy trách chính tên Mạc Đình Phong kia. Hoặc trách chính bản thân mày vì đã mang thai con của anh ta ”

” Nhưng cô cũng có con với anh ấy mà, tại sao lại làm vậy với con tôi... Cô cũng là mẹ mà ”

” Nếu đó là con của Mạc Đình Phong thật thì tao đã không phải tính nhiều kế như vậy với mày. Bây giờ chỉ cần mày biến mất thì tao sẽ làm mọi cách để có anh ấy... Á có tài sản của anh ta mới đúng. Khi đó tao và tình nhân sẽ cao chạy xa bay và sống cuộc sống hạnh phúc ”

” Cô rốt cuộc cũng chỉ là con đàn bà mờ mắt vì tiền thôi. Tại sao không có ai nghe thấy những lời dơ bẩn vừa rồi chứ ”

” Khá khen cho lòng can đảm của mày khi dám lên giọng với tao nhưng hãy nhìn lại mình đi. Bây giờ không ai cứu được mày đâu ” Lôi Thu quay người đi

” Tôi sẽ đi ”

“Mày nói gì? ” Cô ta dừng lại

” Chúng ta hãy làm một thỏa thuận đi. Tôi sẽ biến mất khỏi đây chỉ cần cô thả tôi đi ”

” Được lắm, vụ giao dịch này rất tốt nhưng sao giờ. Tao không định đồng ý ”

” Tôi xin cô... ”

Lôi Thu quay lại nhìn một chút rồi nhếch môi gật đầu

” Được thôi ”

Cô ta nói gì đó với bọn xã hội đen rồi sau đó Lạc Uyển lại ngất đi

” Đã có tin tức gì chưa? ” Mạc Đình Phong đang điên đầu đi tìm Lạc Uyển

” Xin lỗi tổng giám đốc, chúng tôi vẫn chưa thấy tung tích phu nhân... ”

” Không tìm được thì mang đầu đến gặp tôi ” Giọng nói vừa lạnh lẽo chết chóc vừa khản trương

” Vâng ”

” Em sẽ ra ngoài tìm. Không thể cứ ngồi đây mãi được ”

Mạc Tử Nhiễm nhanh chóng chạy ra ngoài. Xuống nhà lại thấy Lôi Thu đáng ghét ngồi xem TV

” Lôi Thu, lúc này cô đi đâu? ”

” Liên quan tới cậu? ”

Tử Nhiễm không buồn đôi co với ả mà chạy thẳng ra xe. Chưa kịp đi xa thì thấy có gì đó như người nằm giữa đường. Anh xuống xe lại gần xem rồi hoảng hốt

” Lạc Uyển. Cậu sao thế này? Lạc Uyển. Tỉnh cho mình ”

Lạc Uyển nhận ra giọng nói của Tử Nhiễm liền cố gắng nói gì đó

” Cậu nói gì cơ? ” Anh có ghé tai xuống nghe

” C..con mình... Mau...mau cứu nó ”

Lần này còn sốc hơn, Mạc Tử Nhiễm đưa Lạc Uyển vào xe rồi chạy tới bệnh viện. Bác sĩ cũng giật mình với tình trạng của cô. Một thai phụ sao có thể bị đánh đập dã man thế này

Mạc Tử Nhiễm muốn báo cho Mạc Đình Phong nhưng lại được Lạc Uyển dặn không được nói. Chị dâu và anh trai, chọn ai cũng không ổn. Nhưng anh không biết ở nhà đang xảy ra chuyện kinh khủng hơn

” Cậu chủ, có người gửi cái này đến ” Quản gia đưa cho Mạc Đình Phong một phong thư

Trong thư là nét chữ đàn ông: ” Khá khen cho Mạc Đình Phong yêu được một em cực phẩm. Thông minh như mày mà lại không biết bị cấm sừng, suýt chút nữa đi nuôi con người khác. Tao là đang có lòng tốt muốn giúp mày nên đã xử con nhỏ đó rồi. Lạc Uyển chẳng qua là con dĩ thêm khát đàn ông thôi. Vậy đấy ”

Mạc Đình Phong đọc xong không tin vào mắt mình nữa rồi. Giờ anh đang phát điên, nắm chặt bàn tay vò nát tờ giấy ném đi. Lúc này bố mẹ anh về, Lôi Thu cũng từ đâu chạy ra. Hiểu Linh cầm tờ giấy lên đọc mà tỷ thì lên cơn đau tim

” Anh thấy chưa, cô ta chẳng tốt đẹp gì đâu ” Lôi Thu cố gắng thêm dầu vào lửa

” Cô im mồm ”

Mạc Đình Phong không muốn tin (Thì có phải thật đâu mà tin) lấy xe phóng đi. Anh cứ chạy xe mãi không biết đến đâu. Vừa lái anh tự cười bản thân

” Mày làm sao vậy Mạc Đình Phong. Bị lừa đến hai lần ”

Anh khóc, hai khoé mắt đỏ ửng lên. Lúc này điện thoại rung nhưng anh không muốn nghe. Điện thoại tiếp tục rung lần 2 rồi lần 3 Mạc Đình Phong mới chịu nghe máy

” Alo ”

” Sao em gọi anh không nghe vậy? ” Mạc Tử Nhiễm gắt

” Anh đang đi hóng gió ”

” Bây giờ còn có thể hóng gió? Lạc Uyển bị thương rồi. Nặng lắm. Anh mau đến đây đi ”

” Lạc Uyển... bị thương. Anh sẽ đến ngay ” Giọng điệu lo lắng nhưng lại như không quan tâm

Tại sảnh bệnh viện. Mạc Tử Nhiễm đứng chờ này giờ. Từ xa thấy con xe quen quen liền chạy tới. Mạc Đình Phong đi xuống gương mặt không có lấy một chút khẩn trương

” Lạc Uyển ở trong kia... ”

” Đọc cái này đi đã ” Anh đưa tờ giấy ra

Mạc Tử Nhiễm chỉ biết trợn tròn mắt

” Là thằng khốn nào. Đừng nói anh tin cái này nhé ”

” Anh cũng không muốn tin nhưng... ”

” Nhưng? Nhưng anh đang nghi ngờ đúng không? ”

“ ... ”

” Nếu là vậy thì mời anh về giùm. Em không muốn Lạc Uyển tỉnh dậy đã thấy cái này ”

Mạc Đình Phong chỉ biết im lặng đứng đó. Trời lại tối. Vậy là đã 2 ngày anh không được nhìn mặt cô rồi

Mạc Tử Nhiễm đi vào phòng bệnh thấy Lạc Uyển đã mê man tỉnh. Cô vẫy tay gọi Tử Nhiễm lại

” Đứa bé.. sao rồi? ”

” Bác sĩ nói là không sao. Cậu yên tâm ”

” Mình muốn đi khỏi đây ”

“ ... ”

” Mình không muốn quay về căn nhà đó. Xin cậu ”

” Cậu không nói mình cũng sẽ gói cậu lại ném đi nơi khác ”

” Vậy nhé, nhờ cậu ”

” Mình chỉ lo ra nước ngoài sẽ ở đâu được đây. Nhà mình bên đó anh trai cũng biết ”

” Thế nhà em thì sao? ” Diệp Hoa ngồi chăm Lạc Uyển này giờ

” Nhà em? ”

” Bố em là người Pháp mà ”

” Nhưng vậy có làm phiền em không? ”

” Không sao đâu. Bố mẹ em đi du lịch mấy tháng nay rồi ”

” Vậy chị cảm ơn em trước nha ”

” Vâng ”

” Hai chị em nghỉ đi mình đi chuẩn bị đồ. Mai chúng ta đi ”

19. Chương 19

Mạc Đình Phong đứng bên ngoài cả đêm đấu tranh tư tưởng ” Vào hay không vào ” Anh rất nhớ Lạc Uyển nhưng không biết phải đối diện ra sao. Anh chỉ biết ngồi ngoài nhìn bác sĩ đi vào rồi đi ra. Đang đi qua đi lại thì anh nghe thấy tiếng hét phát ra từ phòng bệnh của cô. Không thể giả vờ không quan tâm, Mạc Đình Phong lao vào. Trước mắt anh là cô gái khuôn mặt trắng bệch đang giãy dụa một cách đau đớn trên giường. Anh chạy đến ôm cô thật chặt

” Tiểu Uyển, anh đây. E..em đừng dọa anh mà ” Mạc Đình Phong gần như hét lên

Bác sĩ cùng y tá nhanh chóng đưa cô vào phòng cấp cứu. Mạc Đình Phong ngồi ngoài mà nước mắt không ngừng rơi. 2 ngày không gặp mà cảnh tượng đầu tiên anh nhìn thấy lại là một Lạc Uyển đang một mình chịu đựng cơn đau, toàn thân lạnh ngắt, trắng bệch. Lúc này Mạc Tử Nhiễm cũng chạy đến

” Lạc Uyển đâu em? ” Bỏ qua Mạc Đình Phong, Mạc Tử Nhiễm chạy đến chỗ Diệp Hoa

” Chị ấy đang cấp cứu ”

” Đã có chuyện gì vậy? ”

” Em cũng không biết nữa. Em chỉ mới đi vệ sinh thôi mà đã thấy chị ấy bị như vậy rồi ”

” Hãy chờ đến khi phẫu thuật xong rồi gọi anh ” Mạc Tử Nhiễm trấn an người con gái trước mặt

Vẫn bỏ qua Mạc Đình Phong, Tử Nhiễm nhanh chân đến phòng giám sát

5 tiếng phẫu thuật trôi qua. Đèn chuyển sang đỏ cùng lúc bác sĩ đi ra. Gương mặt còn đỏ mồ hôi, áo dính đầy máu, bác sĩ liên tục thở dài, ngán ngẩm

” Ai là người nhà của bệnh nhân Lạc Uyển? ”

” Là... tôi. Tôi là chồng cô ấy ”

” Mạc Tổng ” Bác sĩ cúi người một lát mới ngẩng lên

” Chúng tôi đã cố gắng hết sức nhưng... Cô Lạc... ” Vị bác sĩ vẫn điềm tĩnh

Trái lại thì Mạc Đình Phong đang như phát điên. Anh nắm chặt cổ áo của bác sĩ như muốn gầm lên rồi lại buông ra, quỳ xuống sàn bệnh viện lạnh giá

” Tại sao cô ấy lại phải chết? ” Mạc Đình Phong nhìn vô định

Mạc Tử Nhiễm nghe điện thoại của Diệp Hoa xong liền chạy đến lại thấy anh trai mình thất thần, không khỏi tức giận. Tử Nhiễm lần đầu trong đời lôi cổ Mạc Đình Phong và tặng cho anh một cú đấm rách cả môi. Diệp Hoa phải ngăn nếu không Tử Nhiễm sẽ đánh chết Mạc Đình Phong mất

” Anh nói đúng. Sao cô ấy phải chết vì ANH ”

“... ” Mạc Đình Phong chết lặng, không phản kháng

Bác sĩ cũng được phen hú hồn, không dám can ngăn mà chỉ nói ” Khoan đã hai vị. Tôi đâu có nói cô Lạc đã chết ”

Hai anh em tròn mắt nhìn nhau rồi nhìn bác sĩ

” Chúng tôi chỉ không giữ được đứa bé, còn cô Lạc đã được chuyển vào phòng chăm sóc đặc biệt rồi ”

Bác sĩ vừa nói xong lập tức tất cả chạy đến trước phòng chăm sóc đặc biệt. Lạc Uyển nằm trên giường bệnh với chỉ chít dây truyền cắm vào người, cả gương mặt cô hốc hác

” Bác sĩ, rõ ràng lúc trước còn rất bình thường sao chị ấy lại thành ra như vậy ”

” Trong khi phẫu thuật, tôi phát hiện trong máu cô Lạc có một loại thuốc vô cùng có hại cho thai nhi và tốc độ lan truyền rất nhanh, thậm chí thuốc còn chưa tan hết nên tôi nghĩ đã có người tiêm thuốc vào chưa lâu ”

” Tên khốn nạn nào... ” Mạc Đình Phong nắm chặt tay

” Không chỉ mất đứa bé mà thuốc sẽ khiến cho cô Lạc sau này có thể hoàn toàn không mang thai được nữa ”

Bác sĩ nói xong liền rời đi, Diệp Hoa cũng quay lại phòng bệnh cũ, để lại không gian im lặng chết chóc

” Mạc Đình Phong ” Tử Nhiễm lạnh giọng

“... ”

” Anh có yêu Lạc Uyển không? ”

” Rất nhiều ”

” Vậy hãy để em và Diệp Hoa đưa cô ấy đi ”

Mạc Đình Phong hai mắt tỏ rõ sự mệt mỏi vì thiếu ngủ nhìn Mạc Tử Nhiễm

” Việc của anh là tìm ra kẻ đã biến bạn em và người anh yêu thành ra thế kia. Cũng đừng đi tìm cô ấy. Được chứ? ”

Mạc Đình Phong không trả lời, Mạc Tử Nhiễm cũng không định nghe, để lại một mình Mạc Đình Phong đứng đó

” Anh... Thật sự... Phải để em đi sao? ”

” Thưa cô, việc cô dặn đã làm xong rồi ”

” Đứa bé? ”

” Đã chết ”

” Lạc Uyển? ”

” Đang ở phòng chăm sóc đặc biệt ”

Lôi Thu vui vẻ tắt máy rồi tiếp tục lao vào cuộc hoan ái với người tình của mình. Hắn ta ôm ấp, vuốt ve khắp cơ thể cô ta, miệng ngọt hởi

” Em đã làm gì cô ta vậy? ”

” Chỉ là chút thuốc thôi ”

” Em có thể giết cô ta ngay hôm đó, tại sao lại dài dòng như vậy ”

” Có lẽ nhìn người khác đau khổ là thú vui của em ”

” Không phải cô ta có cái vòng cổ gì mà... À gần máy ghi âm. Em không sợ sẽ bị hắn phát hiện sao? ”

” Đừng lo, em đã có kế hoạch riêng cho cái vòng đó rồi ”

Rồi cậu nam và cậu nữ tiếp tục cuộc hoan ái mà không biết đã vô tình lọt vào ống kính camera

Lạc Uyển không có dấu hiệu tỉnh lại, chỉ nằm im khiến bao nhiêu người lo lắng. Mạc Đình Phong cũng không rời phòng bệnh nửa bước. Anh cố gắng nhìn ngắm thật kỹ gương mặt cô mà lòng như lửa đốt

” Em đã đặt vé rồi, mai chúng em sẽ đi ”

“ ... ”

Mạc Đình Phong chẳng thể phản đối, lẳng lặng lau mặt cho cô

Sáng hôm sau anh không cùng ra sân bay vì sợ không thể nhìn cô đi. Mấy ngày rồi mới về nhà. Nơi đây đã chẳng còn hơi ấm của người con gái anh yêu. Thay vào đó là sự chán ghét khi nhìn Lôi Thu đang tỏ ra ngoan ngoãn trước mặt ba mẹ mình cùng đứa bé không biết có phải con mình hay không

” Phong, anh đi đâu về... ” Lôi Thu ông ẹo ôm tay anh nhưng nhận lại là cái nhìn không thể nuốt giá hơn

” Sao nhìn mặt hốc hác thế. Con mau đi thay đồ ăn cơm đi ”

Mạc Đình Phong lên phòng rồi ngồi dưới dòng nước lạnh mặc cho nó xối xả chảy xuống người trong khi bàn tay nắm chặt sợi dây chuyền anh tặng cô. Anh cố gắng lừa dối bản thân rằng mình sẽ ổn. Mạc Đình Phong mệt mỏi đi xuống nhà bếp ăn qua loa rồi nhanh chóng đi lên phòng làm việc, nhưng có thứ đã giữ anh lại

” Chúng tôi xin đưa tin về vụ cướp máy bay mới xảy ra cách đây vài phút. Chiếc máy bay cất cánh từ sân bay quốc tế với điểm hạ cánh tại Pháp đã bất ngờ rơi xuống một hòn đảo khi chưa bay được bao xa. Hiện tại đã xác nhận có 15 người chết, hàng trăm người bị thương và một số còn đang mất tích. Hung thủ được cho là có sử dụng ma túy và từng có tiền án cướp của giết người. Vụ việc vẫn đang tiếp tục được điều tra và làm rõ. Quân đội cũng đã cử thêm người để tìm hành khách mất tích. Nếu ai có người nhà đi trên chuyến bay hãy đến sân bay quốc tế để xác nhận thi thể... ”

Mạc Đình Phong tim như ngừng đập. Đó không phải chuyến bay của Lạc Uyển sao. Tự nhiên bây giờ còn phát nổ. Anh lấy điện gọi cho Mạc Tử Nhiễm nhưng nhận lại là số máy không có thực. Anh lại chạy ra ngoài và phóng xe đến sân bay. Trong khi lái xe còn huy động không biết bao nhiêu tổ chức khiến giới underground cũng có phen động thổ

” Lạc Uyển, em không được chết. Anh sẽ tìm ra em ” Mạc Đình Phong nắm chặt vô lăng lao hết cỡ trên đại lộ rộng lớn

20. Chương 20

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

” Hiện nay số người chết đã lên đến 21 người và còn rất nhiều người chưa được tìm thấy... ”

Chiếc TV nhỏ trong xe liên tục cập nhật thông tin vụ nổ. Nghe từng câu từng chữ mà lòng Mạc Đình Phong càng thêm rối bời. Hiện tại sảnh sân bay đông như kiến cỏ, người người chen nhau qua lại để xem danh sách người tử nạn. Anh cũng vội vã đến đứng trước bảng tin rồi bàn tay run run di chuyển xuống hết bảng. Không có..... Không có tên cô trong danh sách người tử nạn. Mạc Đình Phong như muốn khóc đi ngay đến bệnh viện (TN: Thăng em trai này chết rồi -.-)

Bệnh viện cũng đang đông đúc không kém. Người ra người vào như đi hội. Mạc Đình Phong chạy khắp nơi đến nỗi cảm tưởng như đã chạy hết cái bệnh viện rồi. Anh chạy lướt qua một giường bệnh rồi dừng một lúc. Quay đầu lại anh chạy ngay theo hướng của chiếc giường. Mạc Tử Nhiễm được băng bó tay và mặt có vài vết xước đang ngồi cạnh Diệp Hoa bó bột một chân bên ngoài phòng cấp cứu. Nhưng còn Lạc Uyển, không thấy cô ấy...

” Tử Nhiễm ” Mạc Đình Phong tiến đến

” Anh ”

” Em không sao chứ? Lạc Uyển đâu? ”

” Bọn em rơi xuống biển nên chỉ bị thương nhẹ nhưng còn Lạc Uyển rơi xuống gần bờ nên cả người rơi xuống đất đá bị thương không nhẹ đâu... Con bé đó.. nó còn chưa tỉnh lại.. còn chưa biết mình mất đứa con đầu lòng mà đã lành ít dữ nhiều trong phòng cấp cứu... ” Tử Nhiễm mệt mỏi gục đầu xuống

Mạc Đình Phong vô lực tựa lưng vào tường ngồi xuống đất, cười khổ. Thời gian phẫu thuật lại trôi qua như hàng ngàn cây kim mỗi phút đâm một mũi lên tim anh. Vẫn là vị bác sĩ lúc trước

” Tôi thật không hiểu. Cô Lạc và tôi mới gặp mặt trong phòng phẫu thuật còn chưa được một ngày mà hôm nay tình trạng còn tồi tệ hơn. Bị thương cả ngoài lẫn trong. Không biết cô ấy lấy đâu ra động lực sống mạnh mẽ như vậy ” Bác sĩ thở dài khi đi từ phòng phẫu thuật ra

” Cô ấy không sao rồi chứ? ” Mạc Đình Phong gấp gáp

” Không sao mới lạ đấy. Chỉ là bây giờ đã qua cơn nguy kịch rồi. Mạc Tổng, tôi thật sự chưa gặp bệnh nhân nào 2 lần một ngày mà đều trong tình huống ngàn cân treo sợi tóc thế này cả. Bác sĩ chúng tôi thật không dễ dàng mà ”

” Tôi muốn cho mọi người biết để chuẩn bị tinh thần. Di chứng sau này của cô Lạc sẽ không ít đâu ”

” Là... Là những gì? ”

” Hai tay bị gãy nên sau này khó mà cầm bút được, hai chân có lẽ không đi lại được một thời gian, hộp sọ bị nứt nên sau này có thể sẽ gây đau đầu thậm chí là mất trí nhớ tạm thời, hai mắt cũng không thể nhìn rõ như trước ” Bác sĩ lấy hơi rồi buông một tràng dài

” Thôi xong, nhà thiết kế mà không cầm nổi bút..... Lạc Uyển sẽ thế nào đây ”

” Trước khi nghĩ đến di chứng thì chúng ta phải chờ xem cô Lạc có tỉnh lại hay không đã ”

Lại im lặng. Cái khoảng không gian chết người này

” Ting... ”

” Giờ này còn ai nhắn tin cho anh vậy? ”

” Có lẽ là tin rác.. thôi ”

Mạc Đình Phong nhú hai chân mày đến độ sắp chạm nhau, mặt càng ngày càng đen đi, cả một bầu trời u ám vây quanh

” Gì ghê vậy? ”

” Chăm sóc Lạc Uyển nhé. Anh phải đi giết người ” Mạc Đình Phong nghiêng răng

Con xe đời mới chạy như điên... à bay như tên lửa trên đường cao tốc. Vừa về đến nơi anh đập cửa phòng Lôi Thu bay sang một bên

” P..Phong. Anh làm gì vậy? ” Cô ta giật mình bật dậy

” Cô còn dám gọi tên tôi bằng cái miệng dơ bẩn đó sao? ” Mạc Đình Phong đúng là lần đầu đánh phụ nữ mạnh đến thế. Anh giáng một cái tát lên mặt cô ta đến rách môi

Từ sau lưng anh, một đám người mặc đồ đen đi vào. Họ trói cô ta lại rồi liên tục dùng roi da và gậy gõ đánh đập mặc cho cô ta khóc lóc van xin và ngất đi. Đến khi bị dội một xô nước lạnh cô ta mới tỉnh lại

” Lôi Thu. Gan cô cũng to lắm. Lừa tôi là chuyện nhỏ nhưng dám động đến Lạc Uyển. Chán sống sao không nói từ đầu mà phải vòng vo vậy làm gì. Hết lần này đến lần khác thậm chí vì một cái dây chuyền mà muốn hại Lạc Uyển đến sắp mất mạng, khiến con tôi chưa kịp nhìn thấy ánh sáng đã phải chết. Tôi không đủ nhân tính để cho cô sống đâu ” Mỗi câu mỗi chữ Mạc Đình Phong tát cô ta một cái

” A..Anh nói..gì vậy? Em..không làm gì.. hết ”

” Cái video này là vì cô dám lừa bố mẹ tôi ” Anh đưa ra một đoạn phim một nam một nữ đang hoan ái mà cũng có tâm không che đi chỗ nào

” Bây giờ nó đang nổi trên mạng lắm đấy. Còn đây... ” Anh rút hai con dao nhỏ ghim từ từ vào hai bàn tay và chân cô ta

Lôi Thu đau đớn gào thét, rẫy rụa. Máu chảy ra nhuộm đầy một khoảng

” Lẽ ra tôi còn muốn lấy hai con mắt của cô nhưng tôi muốn cô thấy cái chết của mình nên sẽ bố thí cô coi như vì đứa bé vô tội bị cô lợi dụng ”

Mạc Đình Phong quay đi để mặc Lôi Thu bị một đám người hăm hiếp, tra tấn

- ——— - _ ——— - + — - + ——— -

Hết chương 20

Đọc vui vẻ

Mặc dù thời gian hơi lâu nhưng rất cảm ơn mọi người đã không bỏ truyện. Theo ý của hầu hết (99,99999%) mọi người thì mình sẽ viết kết HE

Bây giờ mọi người giúp mình lựa váy cưới được hông nè!

Chúc mọi người năm mới vui vẻ

An khang thịnh vượng

21. Chương 21

Mùa đông đã đến, tuyết ngoài trời rơi trắng xóa nhưng Lạc Uyển vẫn hôn mê. Mạc Đình Phong thì gạt hết mọi chuyện để bên cạnh chăm sóc cô

” Tiểu Uyển, tuyết bên ngoài rơi đẹp lắm, em mau tỉnh dậy đi ngắm tuyết với anh nào... ” Anh nắm bàn tay lạnh của cô mà ghen ngào

” Phong Nhi, ra ăn sáng đi con ”

” Mẹ với bố cứ ăn đi, con muốn ngồi cùng cô ấy một lúc nữa ”

” Con không ăn Lạc Uyển sẽ không vui đâu ” Hiểu Linh lo lắng

” Vâng ”

Cửa vừa khép lại, chân mi người con gái khẽ rung. Hơi thở của cô mạnh dần, đôi mắt nặng nhọc mở ra. Lạc Uyển đã chẳng còn chút sức lực nào để ngồi dậy. Cô đảo mắt nhìn căn phòng của cô và anh. Cửa mở ra lần nữa

” Bố mẹ cứ ăn trước đi. Con..... ” Mạc Đình Phong quay lại vì để quên điện thoại nhưng... Anh đứng bất động... 4 mắt chạm nhau...

” Lạc Uyển! Em tỉnh rồi! Em có biết anh lo cho em lắm không ” Anh lao đến ôm cô và khóc vì vui mừng. Ấy vậy mà anh cảm nhận được một lực yếu ớt đang đẩy anh ra

” Em sao vậy? ” Anh nhìn thẳng vào mắt cô. Đôi mắt đã không còn long lanh như trước, giờ đây nó lạnh lẽo vô hồn, hốc hác

” Anh... là ai? ” Lạc Uyển cố gắng phát ra tiếng

Một câu nói. Chỉ với một câu nói mà tưởng chừng như ngàn vạn con dao đâm vào tim anh. Cô quên anh rồi sao? Cô quên anh rồi. Cô... quên anh thật rồi

” Tại sao tôi lại nằm đây? ”

” Tại sao cơ thể tôi lại đau vậy? ”

” Tôi không cử động được ”

” Nay ” Lạc Uyển khó chịu nhìn Mạc Đình Phong

Anh vẫn nhìn cô, nước mắt vẫn chảy trên khuôn mặt điển trai đã gầy đi rất nhiều. Bất giác cô đưa tay lên lau đi giọt nước mắt ấy. Anh ôm cô lần nữa nhưng ôm chặt hơn như sợ cô thoát ra mất

” Anh xin lỗi. Tất cả mọi chuyện... ” Mạc Đình Phong khóc lớn hơn

Lạc Uyển vòng tay ra sau vỗ nhẹ lưng người đang khóc

” Từ giờ anh sẽ bảo vệ em, không để em chịu bất kì đau đớn nào nữa ”

Anh cứ ôm cô mà khóc như một đứa trẻ...

” Lạc Uyển, em có thể yêu anh lần nữa không? ”

” Tuy không nhớ đã xảy ra chuyện gì nhưng em muốn tiếp tục sống vì tương lai sau này ”

” Vậy em đồng ý lấy anh chứ? ” Mạc Đình Phong hiện đang quỳ trước người con gái anh yêu

” Em đồng ý ” Cô thẹn thùng gật đầu

Anh đeo nhẫn cho cô, nhẹ nhàng đặt lên môi cô nụ hôn nồng nàn

” Sắp đến giờ làm lễ, khách mời xin ngồi yên tại vị trí của mình ” Mạc Tử Nhiễm cầm micro chạy loạn xạ

” Anh không được vào. Chú rể gặp cô dâu trước lễ cưới là không may đâu ” Diệp Hoa thì cổ cản Mạc Đình Phong trước cửa phòng chờ của cô dâu

Mãi mới kéo được Mạc Đình Phong đi chỗ khác thì có người khác đi vào. Hắn ta mặc bộ vest đen, trên mặt có một vết sẹo rất đáng sợ

” Anh gì ơi anh đi nhầm phòng rồi ”

” Ồ xin lỗi nhưng tôi không nghĩ mình nhầm ” Giọng nói của hắn khàn

” Anh là ai? ” Lạc Uyển bắt đầu cảnh giác

” Tôi chỉ muốn thay bạn gái mình đến chúc mừng đám cưới thôi ”

” Bạn gái sao? ”

” Đúng vậy ” Hắn tiến đến còn cô lùi lại

” Đừng sợ ” Hắn lấy từ túi áo một cái khăn rồi nhanh chóng bịt miệng cô lại

” Thả tôi...ra... ” Lạc Uyển không thể chống cự lại hắn, ngất đi vì thuốc mê trong khăn tay

” Đã đến giờ hành lễ, mời chú rể bước vào lễ đường ”

” Mạc Đình Phong đẹp trai ngồi ngồi đi vào. Cả hội trường vỗ tay nồng nhiệt

” Sau đây xin mời cô dâu xinh đẹp của chúng ta bước vào ”

Mọi người tiếp tục vỗ tay và nhìn về phía cửa nhưng... chẳng có ai

” Có vẻ cô dâu của chúng ta vẫn còn hồi hộp vậy mọi người hãy vỗ tay thêm lần nữa đi ạ ”

Khách mời vẫn làm theo và vỗ tay nhưng người thì vẫn không thấy đâu cả

” Không ổn rồi ” Diệp Hoa chạy đến ” Lạc Uyển.. bị bắt cóc rồi ”

- ————— ————— + ————— + —————

Hết chương 21

Đọc vui vẻ

Xin lỗi mọi người nha, Death định đăng từ hôm 20 mà quên mất

Death vẫn nhớ đã hứa sẽ đăng 2 chương nhưng dạo gần đây Wattpad trên điện thoại bị lỗi nên phần cuối của chương 22 đang thất lạc. Death sẽ cố gắng hoàn thành nhanh nhất và tiếp tục viết các tác phẩm mới. Đến khi bộ này kết thúc mọi người nhớ ủng hộ truyện sau của Death nha!

22. Chương 22

” Lạc Uyển... biến mất rồi ”

Cả hội trường bắt đầu bàn tán. Hai anh em họ Mạc chạy nhanh đến phòng chờ cô dâu. Bên trong như một bãi chiến trường vậy. Chỉ có một cái ghế được đặt ngay ngắn giữa phòng, bên trên có một tờ giấy

” Mày lấy mạng người tao yêu nhưng tao muốn mày nhìn người mày yêu sống không bằng chết ” Một câu đó đủ làm Mạc Đình Phong phát điên

Chỉ trong 2”, toàn bộ lực lượng từ cảnh sát đến xã hội đen xuất hiện khắp thành phố

” Dù có lật tung cả đất nước này cũng phải tìm ra cô ấy cho tôi ”

- —————

Ở một nơi khác

” Tỉnh dậy đi, có trò vui cho mày xem này ” Tên đàn ông tát Lạc Uyển vài phát

Cô cảm thấy đau đớn ập đến kèm theo những dòng ký ức không nguyên vẹn. Hấn chiếu trên TV là hình ảnh của cô khi bị Lôi Thu bắt cóc. Trong đó cô bị đánh thế nào hắn ta đánh y như thế. Lạc Uyển đầu đau như búa bổ, kêu đến khô cả cổ

” Về nhà tôi ”

” Nhớ là anh chỉ có mình em thôi ”

” Anh ghen à? ”

” Lôi Thu? ”

” Mở mắt ra nói chuyện với tao ”

” Mày đừng trách tao độc ác... ”

Từng thứ một hiện lên trước mắt cô. Các ký ức vụn vặt dần ghép lại với nhau thành trí nhớ hoàn chỉnh. Lạc Uyển trong một khắc không còn chống cự nữa, cả cơ thể nhẹ bẫng, vô hồn. Nước mắt cứ rơi không tự chủ, có cảm giác sẽ khóc hết nước mắt

” Thế nào? Có giúp mày nhớ ra gì không? Mày chính là thứ giết chết Lôi Thu của tao, hôm nay tao cho mày sống không bằng chết ” Hấn lao đến vừa đánh vừa đạp cô không thương tiếc

Lạc Uyển không thể chống lại nhưng cũng không kêu ca mà khuôn mặt cứ bần thần như vậy mãi. Hấn đánh đến khi khuôn mặt cô xuất hiện vết bầm tím, váy cưới trắng cũng lấm đất bầm cùng máu tươi. Nhìn con tin không có phản ứng hấn càng tức

” Mày được lắm. Tao cho mày biết ngày hôm đó tên Mạc Đình Phong khốn kiếp đã cho người làm nhục Lôi Thu của tao. Vậy để hôm nay tao xem người phụ nữ của tên đó rốt cuộc có mùi vị như thế nào ” Hấn cầm theo dao tiến đến trước mặt cô

- _____

” Ting...ting... ”

” Lúc này còn ai nhần tin.. ” Mạc Đình Phong lòng đang như lửa đốt liền định cầm điện thoại ném đi mới nhìn ảnh của Lạc Uyển

” Hello Mạc tổng ” Hấn ta miệng cười vẩy tay

” Thằng khốn kia, mau thả Lạc Uyển ra ”

” Ấy đừng nóng thế, tao đang định ném thử mùi vị phụ nữ của Mạc tổng nên muốn mày xem cùng. Sẽ thú vị lắm đấy ” Hấn cười lớn

” Mày... muốn nhắm đến tao thì bắt tao đây. Thả cô ấy ra ”

” Muốn tao thả người, cũng đơn giản thôi. Phải để tao thưởng thức nó đã chứ ”

” Mày... alo... Chết tiệt ” Mạc Đình Phong thật sự ném điện thoại tan tành

” Sao vậy anh? ” Mạc Tử Nhiễm chạy đến

” Mau tìm Lạc Uyển đi. NHANH LÊN ”

- _____

” Chà Mạc Đình Phong đang phát điên đi tìm mày đấy. Hay trước khi nó tìm được thì vui vẻ với tao chút đi ” Hấn bắt đầu sờ soạng khắp người cô

Lạc Uyển lúc này mới có chút phản kháng đạp hấn một phát

” Mày... ” Hấn tát mạnh làm khoe môi cô chảy máu

” Cút ra ” Cô cố vùng vẫy

” Pipo pipo ” Xe cảnh sát từ đâu ập tới

” Lạc Uyển ”

” Ấy dừng lại đây, cẩn thận tôi giết nó đấy ” Hấn cầm con dao dí sát cổ Lạc Uyển

” Đừng làm chuyện bậy bạ, thả cô ấy ra ”

” Có gì tao với nó cùng chết thôi ” Hấn cười như kẻ điên

” Mày rốt cuộc muốn gì? ”

” Tao chỉ muốn gặp Lôi Thu thôi, mày có trả cô ấy cho tao được không? ” Hấn mạnh tay hơn, từ cổ cô bắt đầu rỉ máu

” Mày muốn gặp Lôi Thu chứ gì ” Lạc Uyển bỗng lên tiếng ” Để tao tiễn mày ” Giọng nói của cô đầy ám khí

” Mày định tiễn tao kiểu gì... đây... ”

Lạc Uyển dùng cùi chỏ đánh mạnh vào bụng hắn, đập hắn ngã làm con dao gãy đôi. Cô cúi xuống nhặt con dao lên nhưng không hướng tới hắn ta mà đi đến chỗ Mạc Đình Phong. Anh thấy vậy chạy đến định ôm cô thì bất ngờ... cô nắm chặt dao đặt tại cổ anh

” Trả... trả con cho tôi ” Miệng cô lí nhí từng tý một, nước mắt lại bắt đầu không kìm được mà rơi

” Lạc Uyển, làm gì vậy ” Mạc Tử Nhiễm định vào ngăn nhưng bị Mạc Đình Phong ngăn lại

” Em nhớ ra rồi ”

” Anh... trả con cho tôi ”

” Sức khỏe em quan trọng hơn, mau bỏ dao xuống ” Đúng vậy, cô nắm con dao chặt đến đứt tay rồi nhưng cô không thấy đau

” Đừng đánh trống lảng nữa, tên khốn nhà anh ” Cô gần như dùng hết sức cuối cùng hét lên rồi ngất đi

” LẠC UYỂN ”

Cô gái ấy tiếp tục hôn mê suốt 2 ngày. Mạc Đình Phong xuống nhà lấy thuốc sau khi quay lên cô đã biến mất. Nhưng nỗi đau để lại cho anh là mãi mãi

” Tôi hận anh. Nhất nhất đừng tìm tôi ”

- ———— ———— - + ———— + ———— -
Hết chương 22

Đọc vui vẻ

Mn ơi chương 22 ra lò rồi đây!

Lại tâm sự với mọi người, tuần trăng mật của mình từ 1 tuần đã thành 1 tháng! Định sau khi về mới đăng nhưng sợ lâu quá nên đăng luôn nè!! Mn đọc vui vẻ nha

23. Chương 23

Cũng gần hết rồi

Lạc Uyển bỏ đi cũng được 2 năm rồi. Mạc Đình Phong, có tìm chứ, anh tìm cô đến phát điên lên nhưng cô một mực trốn thì anh biết làm sao

” Anh hai, mẹ gọi xuống ăn cơm ”

” Xuống trước đi ”

” À sắp tới có một hợp đồng ký với công ty nước ngoài ”

” Em đi đi ”

” Bên họ nhất định muốn anh trực tiếp đi ”

“... Được rồi, anh sẽ chuẩn bị ”

” Nhân dịp này đi hít thở một chút đi ”

Mạc Đình Phong chán nản bắt đầu tu sửa ngoại hình bị tàn phá. Đẹp thì mãi mãi đẹp, anh vẫn đẹp trai ngời ngời khi ngồi đối diện với giám đốc công ty đối tác

” Chúng tôi rất vui vì cậu đã đích thân tới ký hợp đồng ” Ông trùm đất Darnell tại Mỹ kính cẩn chào Mạc Đình Phong

” Nên làm thôi ”

” Vậy chúng ta đọc qua hợp đồng một lần nữa chứ ”

” Được ”

” Eira mang hợp đồng vào đây ”

” Dạ cô Eira chưa đến ” Một thư ký nam chạy đến nói nhỏ với Darnell

“ ”

” Vậy theo tôi biết tối nay cậu không có lịch trình, liệu có hứng thú tới quán bar của tôi vui chơi một chút không? ” Ông ta miệng lưỡi ngon ngọt

Ban đầu anh định từ chối nhưng cuối cùng vẫn đồng ý. Sau khi Mạc Đình Phong rời đi, Darnell nói với thư ký ban nãy

” Dẫn Eira tối nay nhất định phải đi ”

” Vâng ”

Cảnh nóng cuối cùng:>

Khi về đêm đường phố rực ánh đèn. Vị trí của quán bar đặt ở nơi đắc địa nhất thành phố. Tại phòng VIP hội tụ đầy đủ các ông trùm có tiếng, vây quanh là cả tá em chân dài. Mạc Đình Phong ngồi gọn một góc nhâm nhi rượu

” Ở đây còn có một vị lặn lội từ xa đến. Hôm nay tôi lấy danh chủ nhà tiếp đãi cậu Mạc thật tốt ” Darnell cầm ly rượu phát biểu to

” Hey Darnell, lâu lắm rồi không thấy Eira. Cô ấy vẫn khỏe chứ ”

” Tôi cũng đang tìm cô ấy đây, bình thường chẳng bao giờ đi muộn... ” Lúc này Darnell ngừng nói vì cửa phòng mở ra

Bước vào là một cô gái diện đầm 2 dây quyến rũ. Cô đẹp hơn bất cứ cô gái nào trong căn phòng này. Khi cô tới mang theo mùi nước hoa nhẹ nhàng

” Ông chủ gọi tôi đến có chuyện gì sao? ” Cô đi đến chỗ Darnell

Giọng nói thu hút Mạc Đình Phong vì quá quen thuộc. Anh tìm kiếm giọng nói đó và thấy cô. Anh nhìn không chớp mắt vì sợ mình nhìn nhầm

” Hôm nay tôi có một vị khách quý, tiếp đãi cậu ấy tốt một chút ”

” Vâng ” Eira nhìn theo hướng chỉ của Darnell

4 mắt chạm nhau. Tim cô bỗng đập nhanh. Không gian như ngưng đọng ngay lúc đó

” Mau đi đi ” Darnell thấy Eira đứng bất thần

” Bây... Bây giờ tôi thấy không khỏe, tôi đi trước đây ” Cô nhanh chóng chạy đi

Mạc Đình Phong chạy theo. Cô đứng trong thang máy cầu nguyệt nó nhanh lên. Cửa thang máy vừa mở cô bị dọa hết hồn. Anh đã đến trước

” L... Lạc Uyên ” Giọng anh run run

” Anh... nhầm người rồi ” Cô cố tránh ánh mắt của anh

Mạc Đình Phong đẩy cô vào thang máy, gắt gao ôm lấy mặc cho cô chống cự

” Em có biết anh lo cho em lắm không. Anh đã tìm em suốt 2 năm nay. Thật sự rất sợ em gặp chuyện. Rất nhớ em ”

Cô cũng đứng im, không khí trở nên im lặng đến khó chịu. Điều cô không ngờ là sau đó anh hôn cô. Một nụ hôn vừa cường bạo vừa dịu dàng. Hai hàng nước mắt lại rơi trên khuôn mặt xinh đẹp

” Nếu trốn thì phải trốn đến cùng, bây giờ để anh tìm được, tuyệt đối không tha cho em ” Mạc Đình Phong một hơi vào tai cô khiến cô run rẩy

Lạc Uyển vẫn là vừa nghe đã hiểu nhưng khi kịp nhận thức đã bị bế lên mang đi. Tiện thật. Cái quán bar này lại là khách sạn. Anh thuê đại một phòng rồi sai bước còn cô tự nhiên nằm im trên tay anh không nhúc nhích. “Cạch” cửa phòng đóng lại, anh đặt cô lên giường, thản nhiên cởi áo. Cô đỏ mặt lấy tay che mắt thì bị anh giữ lại

” Em che cái gì, không cởi giúp thì thôi ” Thấy cô vẫn nhìn đi chỗ khác anh kéo cô đặt dưới thân

” Nhìn anh ” Mạc Đình Phong ôn nhu

Lạc Uyển cố chấp không nhìn, còn tưởng anh sẽ thô bạo làm gì đó, nhưng không. Anh nằm gục xuống

” Em vẫn còn hận anh phải không? ” Bỗng nhiên anh cất lời

“ ... ”

” Từ khi em đi cuộc sống của anh đảo lộn hoàn toàn. Anh biết không thể biện minh cho bản thân cũng không thể bù đắp những vết thương của em nhưng... em có thể... quay về bên anh được không ” Từng câu từng chữ anh nói đều rất chân thành

Thật ra cô chưa từng giận anh nhiều như vậy, chỉ là không biết quay về như thế nào thôi

” À, trước khi em tha thứ cho anh thì anh phải đi giải quyết thứ này trước đã ” Mạc Đình Phong như nhớ ra gì đó liền ngồi bật dậy

Lạc Uyển nhìn và nhận ra, quả thật thứ đó đang căng trướng đến phát sợ rồi

” Làm sao mà... ”

” Hình như anh bị bỏ thuốc cũng may là ít thôi, mãi chạy theo em nên quên mất ”

Người anh run run đi vào nhà tắm. Chẳng hiểu lấy can đảm ở đâu cô đứng dậy tiến về phía anh. Mạc Đình Phong giật mình, cúi xuống thì thấy hai bàn tay nhỏ nhắn đan chặt trước bụng anh

” Em sao vậy? Muốn giúp anh sao? ” Anh nắm tay cô đùa

” Vậy thì... để em làm cho... ” Cô lí nhí trong cổ họng nhưng đủ để anh nghe thấy

Mạc Đình Phong không tin vào tai mình, anh quay người lại đối mặt với cô

” Em vừa nói gì cơ? ”

” Để em giúp anh ” Cô cúi mặt xuống đất nói

Anh như vớ được vàng vậy

” Là em nói đấy nhá ” Con thú đã được cắt xích

- ————— - + ——— + —————

Hết chương 23

Đọc vui vẻ

Mình định cho thêm một cảnh H trước khi kết bộ này:v

Mn muốn tự tưởng tượng hay mình viết ah

~Thực ra thì không hiểu sao mình vẫn đang hưởng tuần trăng mật nên..... mn tự hiểu:>

24. Chương 24: (h + End)

Khả năng viết H chưa cao!

” Là em nói đấy nhá ”

Lạc Uyên e thẹn gật đầu. Mạc Đình Phong vui mừng hôn cô, hai tay bận bịu sờ mó. Cái váy hai dây mỏng tanh này chưa động vào đã rơi xuống. Tự nhiên không hiểu sao cô xấu hổ. Hai người không phải lần đầu, đúng hơn là lần thứ bao nhiêu cô cũng không nhớ nữa. Anh sau khi thoát y, đặt cô lên giường, với vẻ mặt gian tà tiến đến

Bàn tay nào đó vuốt từ dưới đùi cô lên. Toàn thân cô run rẩy nắm chặt ga giường. Thân thể này anh đã không nhìn thấy 2 năm rồi, nó khiến anh có thể lên cơn bất cứ lúc nào. Anh cúi xuống cắn nhẹ vành tai cô thì thầm

” Anh sẽ nhẹ nhàng ”

Cô đương nhiên không tin vào câu nói đã nghe cả nghìn lần. Hai ngực cô một bên bị xoa nắn, một bên bị cắn mút. Hoa huyết bên dưới còn bị trêu đùa đến khó chịu

” Ah... ” Một ngón tay đã nằm yên vị trong động huyết của cô

Bên trong cô co bóp dữ dội lại phải tiếp nhận ngón thứ hai khiến cơ thể cô mềm nhũn, nhanh chóng bị anh đưa lên đỉnh điểm

” Vậy đã ra rồi sao? Anh còn chưa làm gì mà ”

” 2 năm rồi chứ ít à ”

” Chắc đủ rồi ”

Anh bỏ ngoài tai lời của cô, trực tiếp đâm thẳng vào động huyết ẩm ướt

” Ah... umm.... đau...” Lời cô nói đúng là không có hiệu lực

Anh vẫn tiếp tục ra vào mạnh mẽ mặc cho lưng mình bị cô cào cào đến mức nào. Lần đầu tiên sau 2 năm đã khủng khiếp như vậy, cô cũng chỉ có thể chịu đựng nằm dưới rên la. Mạc Đình Phong vẫn luôn trêu đùa như vậy. Anh một mình tiếp tục hiệp một còn cô đã mệt rũ rời. Mãi một lúc sau anh mới bắn

” Em mệt lắm ” Lạc Uyên cố dằn phán

” Ai là người 2 năm trước đòi anh trả con? Bây giờ chúng ta cùng tạo đứa mới luôn đi ”

Thế là Mạc Đình Phong vật cô hết tư thế này sang tư thế khác, không biết đã ra bao nhiêu lần cũng chẳng biết đã làm bao lâu. Căn phòng trong đêm chìm vào tiếng rên rỉ, tiếng va chạm của da thịt, tiếng hôn, tiếng thở dốc. Hoàn toàn chìm trong dục vọng cháy bỏng!

Khi cô tỉnh dậy chỉ có cảm giác trời sắp sập. Từ eo đến hông, chỗ nào cũng đau rũ rời

” Dậy rồi à ” Mạc Đình Phong nhẹ nhàng vuốt mái tóc của cô

” Ừm... ” Lạc Uyên chui rúc vào lồng ngực anh

” Về nhà cũng anh nha ”

“... ” Cô không trả lời

” Lạc Uyên ”

Anh nâng khuôn mặt của cô lên

” Sao em lại khóc rồi? ” Anh lo lắng lau nước mắt cho cô

” Em... nhớ anh ” Lạc Uyển khóc nghẹn, khóc như chưa từng được khóc

” Anh xin lỗi, anh biết anh sai rồi ” Mạc Đình Phong kéo cô lại gần mình, ôm cô vào lòng, để cô khóc

Ở lại Mỹ 2 ngày, Lạc Uyển quyết định theo Mạc Đình Phong về nước. Ở sân bay cả đại gia đình Mạc gia đã đứng chờ

” LẠC UYỂN ” Mạc Tử Nhiễm lao đến ôm cô khiến người nào đó đen mặt

” Vợ tôi ” Mạc Đình Phong kéo cô về phía mình

” Lạc Uyển, con phải chịu khổ rồi ” Mẹ anh dịu dàng

” Chúng ta về thôi ”

Hết chương 24

Mn ơi, Death biết cái kết hơi lằng xẹt nhưng Death sẽ để như vậy cho mn tự tưởng tượng cái kết HE của mn nha!

25. Chương 25: Ngoại Truyện 1: Thăng Con Nghịch Tử

Sau tất cả những sóng gió, hai anh chị đã về với nhau. Nhưng dạo gần đây Lạc Uyển cứ buồn buồn. Mạc Đình Phong biết lý do. Anh vẫn thường an ủi cô nhưng vẫn vậy

” Em đừng buồn nữa, kiểu gì chúng ta cũng có con. Chỉ là sớm hay muộn thôi mà ”

” Em biết rồi ”

Lúc nào cô cũng bảo ” Em biết rồi ”. Đối với anh chuyện này không quan trọng lắm, nếu có con rồi sinh ra một thằng nghịch tử thì không phải triệt đường sống của anh sao:> Lạc Uyển thì khác, cô khó chịu, bứt rứt trong lòng không thôi

Thế là hai anh chị dành gần một năm cây hơn trâu, ngày nào cũng chỉ ăn và làm. Kết quả là vào một ngày đẹp trời cô đã “hai vạch”. Từ đó Lạc Uyển vui hơn nhiều, cô cười suốt rồi xoa xoa bụng. Có thai một cái mọi việc kể cả đi cũng không được phép. Người khổ nhất là Mạc Đình Phong. Thậm chí anh bị tách ra xa cô 10m

Những tưởng sau 9 tháng “ăn chay” sẽ được quay lại ăn thịt, nhưng không. 3 tháng tiếp theo cô vẫn không cho anh thỏa mãn sự biến thái

Lại nói đến đứa bé đáng yêu Mạc Gia Bảo (Death: Sau này kiểu gì cũng đặt tên con là Gia Bảo - Phạm Gia Bảo) được ra đời vào một ngày nửa mưa nửa nắng. Cậu nhóc sinh ra đã thông minh, “khôn lỏi” và bám mẹ như một con đĩa. Nhóc cứ nhắm lúc nào bố mẹ chuẩn bị tạo em cho nhóc là bắt đầu khóc thật to. Nhiều lần anh cũng bế nhóc kể lể

” Con trai yêu của bố. Có thể thương bố của con được không. Sau này lớn lên con sẽ hiểu nỗi khổ của bố... ”

Lạc Uyển đứng nhìn mà cạn ngôn

” Sao anh lại nói mấy cái vớ vẩn đấy với con vậy hả ”

” Anh là đang dạy thằng bé những thứ cần thiết thôi mà ”

” Gia Bảo ơi ” Tiếng gọi đi từ ngoài

” Chú đẹp trai của cháu đến rồi đây ” Mạc Tử Nhiễm vui vẻ

Không cần suy nghĩ, Mạc Đình Phong trực tiếp đưa thằng con 2 tuổi cho chú đẹp trai của nó và đẩy cả hai ra ngoài

” Ồ ” Mạc Tử Nhiễm ngơ

” Thôi thì hai chú cháu mình đi chơi với nhau nhè ”

Sau khi cửa đóng là cả một khung cảnh lộn xộn. Mạc Đình Phong vật ngay Lạc Uyển xuống sofa, giở trò biến thái

” Umm... Anh lên cơn à... bỏ em ra... ”

” Có ai đồ ăn đã dâng tận miệng lại bỏ xuống không. Hôm nay chắc chắn cho em liệt giường ”

” Ahhh... Tên biến thái bá đạo nhà anh ”

” Giữ sức tỳ rên đi bae ”

Chuyện sau đó... mọi người đều biết

- ——— ——— - + ——— + ——— -

Hết ngoại truyện

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tong-tai-ac-ma-ua-sung-hao-sac>